

Acuzația
(*Die Anklage*)

Jeffersonville, Indiana, SUA

7 iulie 1963

Mulțumesc, frate Neville. Să mai rămînem încă un moment ridicați în picioare, pentru rugăciune. Să ne aplecăm capetele. Dacă are cineva o dorință, să ridice mîna. Țineți minte ceea ce doriți să—L rugați, și credeți din toată inima că o veți primi, în timp ce mă voi ruga și eu pentru voi.

Părinte ceresc, noi socotim ca un privilegiu faptul, că putem veni în casa Domnului în această zi întunecoasă, și să găsim lumina lui Dumnezeu strălucind, și să auzim Duhul Sfînt cîntînd și vorbind prin oameni, ca un mic mănunchi de raze de soare. Îți mulțumim pentru această lumină cerească ce ne învăluie inimile. O cît îți sîntem de mulțumitori.

Poporul Tău a înălțat mîna arătînd că are o dorință, pe care numai Tu poți să le îndeplinești. Sînt atîtea apeluri de pretutindenii, oameni bolnavi, suferinzi, apeluri telefonice, apeluri din alte țări, cîte 50 pe zi. O Doamne, ce să facem? Condu-ne Doamne. Noi nu știm unde să mergem sau ce să facem, dar Tu poți direcționa aceste lucruri, și Te rog să ne asculți pentru că intenția noastră este să Te slujim. Viața pe care o avem pe acest pămînt, este dată de Tine, și noi vrem s-o folosim ca să Te glorificăm pe Tine prin ea, Te rugăm călăuzește-ne în aceste lucruri, Tată.

Binecuvîntează-ne astăzi, cînd ne—am adunat ca să ascultăm Cuvîntul Domnului, să cîntăm și să ne rugăm. Ascultă rugăciunile noastre. Bucură-Te împreună cu noi în cîntările noastre și vorbește-ne prin Cuvînt, pentru că ne rugăm în Numele lui Isus. Amin. Luați loc!

Nu cunosc nici un alt loc în care să mă simt atît de privilegiat ca la amvon, împărțind Pîinea Vieții, unui popor însetat și flămînd, care o așteaptă. Acesta este un mare privilegiu.

Întîi aș vrea să vă întreb dacă este cineva din familia Wright aici, Hattie, sau Orvill. Roagă-l pe Orvill să treacă pe la noi, am ceva pentru cățelușa lui și am uitat s-o iau cu mine.

Edith, sora lui Hattie pe care o cunoaștem de cînd era un copil și era

paralizată, este acum o femeie în toată puterea, ea are unele probleme. Acum un an am fost la ea, cînd ea a avut de prima oară un atac. Cu ajutorul și harul lui Dumnezeu am aflat ce are. Suferința acestui copil era; că mădulele ei erau zdrobite, așa că ea nu putea să le miște pe fiecare în parte. Aceasta o apăsa pe sistemul nervos. Cînd era mică a fost afectată de paralizie infantilă, avea cam șase luni. Plîngea și țipa întruna pînă cînd ne-am rugat pentru ea, și ea a fost fericită pînă acum un an. A intervenit menopauza, o schimbare a vieții, de aceea nervii ei sînt într-o astfel de stare. Ea simte că nu mai poate și se va sfîrși dintr-o clipă într-alta.

Voi știți, femei sănătoase, puternice, trec prin perioade foarte grele; uneori fac injecții cu hormoni, și se internează în clinici, pentru tratamente.

Ființa umană are două vîrste la care viața se schimbă. De la un băiat la un bărbat și dintr-o fată într-o femeie. Pe la vîrsta de 16 ani se poartă ca niște aiurite. Dar dacă ați putea suferi împreună cu ei ... Eu am o fată de această vîrstă, Rebeka. Rugați-vă pentru ea. Și un băiat Billy. Toți am trecut prin această perioadă critică a vieții, și așa că trebuie să suferim împreună cu ei, dîndu-ne seama că este ceva prin care ei trebuie să treacă.

Și acum Edith, se găsește la sfîrșitul unei perioade de șapte ani. La fiecare șapte ani, viața voastră se schimbă, așa că șapte ori șapte fac 49; este o vîrstă dificilă. Este o schimbare completă, iar pe femei le deranjează teribil. De obicei bărbații, la această vîrstă se poartă cam ciudat, și cîteodată își părăsesc soțiile. Femeile după această perioadă devin sterile. Toți trecem prin această vîrstă. Trebuie să ne amintim că sînt lucruri pe care trebuie să le purtăm unul pentru celălalt, și să le înțelegem.

Micuța Edith a ajuns la acest timp, și a slăbit, arată rău. Mergeți seara în vizită la familia Wrigth, nu mulți dintr-o dată, sînt sigur că se vor bucura. Treceți numai pe la ei, stați puțini de vorbă, dați-vă mîna, doar o mică vizită prietenească. Uităm aceasta atît de ușor. Dar cînd sîntem noi într-o situație grea, atunci ne bucurăm de o vizită; să ne gîndim că și alții s-ar bucura. Eu știu că voi v-ați fi dus dacă ați fi știut de această situație. Dar n-ați știut, și de aceea v-o spun acum.

Mergeți și vizitați familia Wright și încercați s-o încurajați pe Edith.

Nu-i spuneți că arată rău, spuneți-i că arată bine. Ea se va însănătoși dacă ne vom ruga pentru ea. De-aceea sîntem aici. Ea este sora noastră și noi sîntem aici ca să stăm uniți pentru acest copil; așa cum eu aș dori ca cineva să fie alături de mine, cînd trec prin încercări, la fel doriți și voi.

Familia Wright este una din cele mai vechi familii care vin aici, dacă nu mă înșeli, și fratele cu sora Slaughter. I-am văzut cu puțin timp în urmă cînd intrau și m-am gîndit: „Cîți ani sînt de cînd îi văd pe fratele și sora Slaughter, ocupîndu-și locul în această biserică, trecînd prin atîtea încercări, și mergînd înainte.“ La fel și familia Wright și alții ... Voi prețuiți acești oameni, să le-o arătăm.

Astăzi am un mesaj destul de lung, este vorba de o acuzare. Și apoi deseară va fi cina și spălarea picioarelor. Dacă sînteți de prin împrejurimi, veniți să ne bucurăm la cină și la spălarea picioarelor. Ne-am bucura să vă avem în mijlocul nostru, dacă nu aveți alt loc unde să mergeți.

Ne bucurăm să avem printre noi pe Don Rudell și pe fratele Jackson, fratele Jack Palmer care are un grup în Georgia.

Azi dimineață l-am întîlnit pe bunul meu prieten, Dr. Lee Vayle și pe soția lui. Întîi am văzut-o pe sora Vayle, și m-am uitat împrejur să văd unde este și fratele Lee. La o convenție la care am fost, l-am căutat tot timpul gîndîndu-mă: „Dacă vine Lee o să predice el, iar eu mă voi ruga pentru bolnavi.“ Dar nu am dat de el, așa că mă bucuri ori de cîte ori putem lucra împreună ... Ne bucurăm să-i avem aici pe fratele și sora Vayle.

Poate mai sînt și alții aici pe care nu-i știu pe nume. Văd o soră din grupul de la Chicago, nu-mi pot aminti numele ei. Noi îi prețuim pe toți de oriunde ar veni.

Am văzut doi frați tineri care vor fi ordinați în această dimineață. Doi frați de culoare din New York care au primit slujba la biserica de acolo. Noi vom pune mîinile peste ei, ca Dumnezeu să binecuvînteze slujba lor în New York, acolo sînt două sau trei biserici. Cred că fratele Milano are unul din micile grupări acolo, noi îi prețuim foarte mult. Acum vor mai fi doi bărbați, care să țină serviciile acolo, Domnul să vă binecuvînteze din plin.

Să mă uit împrejur, văd mulți cunoscuți! Eu nu știu numele lor, dar

știu că El înțelege.

Aș dori ca sora noastră, care cântă la pian, să vină și să cînte pentru noi:

Cînd cărbunele aprins, pe profet l-a atins,

Și cînd vocea lui Dumnezeu a spus:

„Cine va merge pentru noi?“

Atunci Isaia a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!“

Noi vedem că procedeul scriptural de a ordina slujitori este prin punerea mîinilor. Am văzut că frații din mișcarea „Ploia tîrzie“ și cei din mișcarea „Battleford“ și alții au încurcat lucrurile, cînd au spus că prin punerea mîinilor se împart daruri duhovnicești. Acum, noi nu credem că darurile vin prin punerea mîinilor. Noi credem că punerea mîinilor este confirmarea a ceea ce noi am văzut deja. Este un „Amin“, înțelegeți?

Cînd ei și-au pus mîinile peste Timotei, ei au observat că în acest bărbat era un dar. Amintiți-vă: „Înflăcărează darul lui Dumnezeu care este în tine, care a sălășluit întîi în bunica ta Lois.“ Și ei au văzut aceasta în Timotei, și de aceea bătrînii și-au pus mîinile peste el și l-au ordinar. Nu se pun mîinile peste un om, despre care nu a fost arătat nimic. Acei bătrîni au cerut doar binecuvîntarea, și noi toți credem aceasta. Deci noi nu împărțim daruri duhovnicești, noi doar le recunoaștem, și punem mîinile peste oameni ca semn că-i recunoaștem, și credem că Dumnezeu a făcut aceasta pentru oameni.

L-am văzut acolo în spate pe fratele McKinney din biserica metodistă, care a fost ordinar de curînd aici, pentru a lucra împreună în Ohio cu fratele Dauch și sora Dauch din Ohio. O, este minunat cînd ne adunăm împreună în aceste locuri. Nici o denominațiune, nici o îngrăditură, doar Isus Hristos, stînd împreună în locurile cerești.

Lăsați-ne să cîntăm un vers din acest cîntec;

Cînd cărbunele aprins, pe profet l-a atins,

Și cînd vocea lui Dumnezeu a spus:

„Cine va merge pentru noi?“

Atunci Isaia a răspuns: „Iată-mă, trimite-mă!“

Vorbește Doamne, vorbește-mi.

(Acum fraților, vă rog să veniți în față.)

... Vorbește Doamne, vorbește-mi!

Trimite-mă, Te voi urma, sînt aici ...

[Adunarea cîntă mai departe].

Frații care slujesc aici în adunare, fratele Rudell și fratele Lamb, îi rog să vină, pentru că vom face punerea mîinilor peste cei ce vor fi ordinați.

Vorbește Doamne, vorbește-mi!

Trimite-mă, Te voi urma, sînt aici.

Nu vezi că milioane mori de frică?

Auzi cum ei se plîng?

Grăbește-te frate, grăbește-te ca să-i salvezi!

Spune și tu: „O Învățătorule trimite-mă pe mine!”

Vorbește Doamne, vorbește-mi!

Vorbește, și cu grabă Te voi urma!

Vorbește Doamne, vorbește-mi!

Trimite-mă, Te voi urma, sînt aici!

[Fr. Branham ordonează pe cei doi predicatori prin punerea mîinilor].

Mulțumim Domnului, în această dimineață pentru cîntecul pe care a avut-o biserica, să poată să fi martoră la trimiterea de misionari în aceste zile de pe urmă. Harul lui Dumnezeu să fie cu voi frații mei. Eu sper că El vă trimite pe cîmpul misiunii, ca să vestiți aceste bogății ale lui Isus Hristos, acolo unde este nevoie. Lumea este afîit de lipsită astăzi.

Noi avem multe din aceste lucruri bune; noi am avut din toate cîte ceva, ca să ne unim în dimineața aceasta, și în adunarea aceasta. Acuma să trecem la tema despre care vreau să vorbesc. Cîteodată nu mă ocup cu plăcere, de acest timp rău.

Duminica trecută, dacă cineva nu a fost aici, am avut un mesaj, pe care îl veți găsi și pe benzi: „Al treilea Exod!”

Ce este cu acest băiat? E bolnav, sau ce se întîmplă? O, este un băiat paralizat, fie ca Domnul să-l binecuvînteze. La sfîrșitul serviciului ne vom ruga pentru bolnavi.

Poate veți putea obține mesajul: „Al treilea Exod“, a treia oară cînd Lumina Îngerului Domnului, care a chemat poporul la o ieșire, s-a făcut însăși vizibilă pe pămînt într-un Exod. Pentru mine este cu adevărat semn de reținut: „Al treilea Exod“.

Îmi permiteți ca să-mi dezbrac haina? Este foarte cald în dimineața aceasta, în această casă de adunare, și unica aerisire este ca voi să vă

faceți aer cu ce aveți. Trebuie să o faceți cu propria voastră putere. Noi plănuim ca într-o zi să instalăm aici un ventilator de aerisire.

Acum, noi prețuim dacă voi ați asculta cu plăcere, acest mesaj: „A treia ieșire“. Au fost multe exoduri, dar putem arăta cu siguranță timpul a trei Exoduri (ieșiri), în care Dumnezeu, în forma unui Stîlp de Foc, a chemat poporul și l-a separat. Și acum este o separare între oameni.

Și noi am aflat, că atunci cînd El i-a chemat pe ai Săi la prima ieșire, El a mers înaintea lor în Stîlpul de Foc, conducîndu-i într-o țară, unde El li s-a arătat mai tîrziu într-un Om, numit Isus Hristos. (EL a venit de la Dumnezeu și a plecat la Dumnezeu). Și El a fost respins. Apoi El a venit ca să-i scoată pe oameni din starea formală în care ajunseră, așa cum fuseseră cei din Egipt; ei se abandonaseră păcatului și căilor egiptenilor. Și Dumnezeu i-a chemat afară.

Și acum noi am aflat că oamenii au ajuns în captivitate sub Imperiul Roman. Ei s-au încurcat în crezuri și s-au îndepărtat de adevărata sinceritate a închinării, astfel că Dumnezeu a trimis din nou un alt Exod. EL a apărut într-un Om care-i conduce pe oameni.

În primul Exod, El era în Stîlpul de Foc. Apoi El a venit pe pămînt într-un Miel, spre a-i conduce. Ce simbol minunat este pentru mileniul înspre care El își conduce Biserica acum. ÎL vom vedea așa cum este. Vom avea un trup ca și trupul Lui de Slavă.

Și astăzi lumina Stîlpului de Foc, pe care noi am văzut-o, reflectă lumina Evangheliei. Știința L-a văzut. Este în reviste și în toată lumea; a fost recunoscut științific și duhovnicește ca același Stîlp de Foc prin aceleași semne și aceleași lucruri pe care le-a făcut întotdeauna.

În mijlocul acestor zile, cînd există atîta fanatism, Dumnezeu se indentifică pe Sine însuși. Noi am aflat și ce lucru minunat este să ști că acest cort pămîntesc, acest trup firav în care sîntem bolnavi și apăsăți, va fi într-o zi transformat și făcut la fel ca trupul Lui de slavă. Apoi Îl vom vedea așa cum este și vom fi cu El în țara pentru care sîntem destinați să ajungem. O, aceasta ne face să cîntăm: „Eu mă îndrept spre țara făgăduită.“ Acest cîntec se va cînta orcînd la serviciul de botez; este cîntecul nostru de botez.

Pentru frații care sînt aici și cei ce ascultă benzile, aceste mesaje nu se adresează unei anumite persoane. Și noi nu vrem ca oamenii să creadă că noi sîntem un fel de clan sau adunătură de fanatici, care sau

adunat ca să se separe, părăind a nu avea credință, sau să ne separăm împotriva cuiva, sau împotriva lui Dumnezeu, sau împotriva bisericii. Noi sîntem pentru biserică, dar încercăm numai să atragem atenția, prin Duhul Sfînt și cu ajutorul Lui, motivul pentru care există această separare astăzi. Noi credem că toate bisericile, trebuie să aibă părășie împreună, nu să se separe metodiștii de grupul lor, baptiștii cu al lor, unitarienii, trinitarienii, și oricare alții, toți se separă. Noi credem că ar trebui să fie împreună ca un singur grup mare a Trupului, lui Isus Hristos, așteptînd glorioasa Lui venire. Ei nu ar trebui să se separe deloc.

Ceea ce îi separă este legat de unele motive fundamentale. Studiindu-le am observat că nu culoarea pielii, sau ceea ce mîncăm, sau hainele le separă, ci motivul este acesta; **Omul care s-a îndepărtat de calea bătătorită a învățăturii Evangheliei.** Și trebuie să existe o cale de a arăta cu siguranță, care este bună și care este greșită. **Și singura cale pe care o poți face, este să nu așezi nici o interpretare a Cuvîntului. Citește-L așa cum este și crede-L. Fiecare om care așează propria lui interpretare va face Cuvîntul să spună ceva diferit.**

Aceasta ne duce înapoi la vechea organizație în biserica catolică, și biserica catolică, crede că Dumnezeu este în biserica ei, iar Cuvîntul nu are nimic de-a face cu aceasta. Cu privire la protestanți, putem citi în Apocalipsa 17. că ele sînt strînse toate împreună, și că biserica catolică, a fost mama tuturor organizațiilor. **Și vedem că organizația protestantă, încă oarbă, are aceeași natură ca și biserica catolică.** Biserica catolică este numită de biblie, o curvă, iar biserica protestantă ca fiicele curvei. Ea era mama lor. Așa este o femeie care nu trăiește o viață curată față de soțul ei. **Și noi toți susținem că sîntem Mireasa lui Hristos, și totuși atît de incorecți. Cum se formează necredința? Trăirea în opoziție cu disciplina, pe care Dumnezeu a stabilit-o și după care Mireasa trebuia să trăiască,** (aceasta este părerea mea) **Și eu cred că este Cuvîntul infailibil a lui Dumnezeu.** Am văzut că biserica protestantă, ca să aibă o organizare, s-a separat chiar și de Scriptură ca să facă o organizație.

Predicatorii, slujitorii, vin la orele de studiu și-mi spun: „Fr. Branham, tu îi provoci pe oameni.“ Nimeni nu poate sta împotriva

acestui lucru. Ei știu că este Adevărul. „De ce nu o faceți și voi?”

„Vezi tu, dacă o fac, o să ajung să-mi cerșesc pâinea. Eu am o slujbă, eu vreau să ajung la Domnul, și vreau să ajung și la oameni.” Atunci eu nu voi mai avea nici un suport.

Dacă ați putea vedea, că Hristos este suportul nostru, Biblia este suportul nostru. Aceasta aruncă biserica protestantă în același loc ca biserica catolică.”

N-aș vrea să fiu așa de aspru, dar biserica catolică nu-i pasă de ceea ce spune Biblia. Ei cred Biblia, dar au o succesiune apostolică; aceasta este baza bisericii catolice. Este o succesiune de papi, iar pe Petru îl numesc primul papă. Ei cred aceasta și o mărturisesc apăsat.

Iar protestanții s-au unit și au o organizație așa cum a fost la Niceea, unde ei au format biserica catolică. Și am găsit că protestanții și catolicii sînt la fel; ei părăsesc Cuvîntul lui Dumnezeu spre a forma o organizație. Și cînd li se pun în față atîtea adevăruri mari, lor li se pare ceva ciudat, lor le este străin, pentru că ei au fost învățați cu un ritual. Noi nu avem alt ritual decît Biblia, nu avem altceva decît Sfîntul Cuvînt al lui Dumnezeu, și pe acesta ne bazăm.

Astăzi vreau să citesc cîteva versete din Evanghelia după Luca capitolul 23, pentru baza Cuvîntului pe care vreau să-l spun; un gînd de bază al lucrurilor despre care vreau să vorbesc. Voi citi un singur verset; este tot ceea ce am nevoie pentru a pune baza, pe care vreau să clădesc astăzi. Vom citi versetul 33, din cap. 23:

„Cînd au ajuns la locul numit „Căpățîna“. L-au răstignit acolo pe El și pe făcătorii de rele; unul la dreapta și altul la stînga Lui.”

Am scos patru cuvinte din acest verset pentru a pune baza la ceea ce vreau să spun; „Acolo, ei L-au răstignit pe El.” Patru cuvinte. Iar tema mea se numește: „ACUZAT, I.A.” **Eu aduc o acuzație bisericilor denominaționale de azi, și celor independente pentru răstignirea lui Isus Hristos din nou în această zi.**

Deci mesajul din dimineața aceasta se numește: „Acuzația.” Aș vrea să folosesc această încăpere ca o sală de tribunal. Și la urma urmei amvonul și Biserica sînt un tribunal. Biblia vorbește de un scaun de judecată, și aceasta trebuie să înceapă la Casa Domnului, ca și cum aici am avea scaunul de judecător, juriul, martorii, și așa mai departe.

Ca martor am astăzi Cuvîntul lui Dumnezeu, iar acuzația mea este împotriva bisericilor de azi. Nu voi aduce pe păcătoși aici; vorbesc numai Bisericii. Acest mesaj va fi înregistrat pe benzi, iar cu voi, voi încerca să închei cît pot de repede.

„Acuz această generație, pentru a doua răstignire a lui Isus Hristos!“

Pentru a face aceasta în acest secol, eu trebuie să arăt o dovadă. Dacă tu vrei să aduci o acuzație, tu trebuie să arăți o dovadă, a delictului penal care s-a săvîrșit. Pentru a-i acuza, eu trebuie să aduc o probă, pentru a o dovedi, căci ceea ce spun va sta înaintea marelui Judecător. Iar pentru această acuzație eu voi fi procurorul.

Avînd ca martor Cuvîntul lui Dumnezeu, eu acuz această generație pentru răstignire. Va trebui să arăt, și o voi face, că același duh care era în oameni, care au făcut prima răstignire, este și peste cei de astăzi, și fac același lucru. **Trebuie să fac aceasta, căci dacă va fi o răstignire, atunci ei sînt cei ce o fac. Trebuie să arăt oamenilor că aceeași atitudine a oamenilor de astăzi, produce același lucru duhovnicesc pe care ei l-au făcut în mod fizic atunci; ei l-au răstignit fizic pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.**

Și acum, astăzi, prin același Cuvînt și prin același Duh Sfînt, aș vrea să arăt bisericilor poziția în care sînt; că ele fac același lucru astăzi. Și Biblia a spus că o vor face, și dovedește că acesta este timpul, ziua în care ne aflăm noi.

Nu s-ar fi putut face cu cîțiva ani în urmă. Aș zice cu 50. de ani în urmă, nu s-ar fi putut face. Dar astăzi este chiar vremea aceea. Și poate nu s-ar fi putut face, nici cu zece ani în urmă, dar se poate face azi, pentru că timpul s-a împlinit. Noi am ajuns la sfîrșitul timpului, și eu cred, ca rob a Lui, că noi sîntem pe punctul de a trece din această țară în altă țară de dincolo.

De aceea a trecut timpul pocăinței, văzut național. Eu cred că această națiune nu se mai poate pocăi. Eu cred că ea a depășit linia dintre milă și judecată. Cred că ea a încheiat balanța.

„Frate Branham, înainte de a prezenta cazul acesta, cum îl vei dovedi?“ Iată cum: **Noi sîntem vinovați de aceleași păcate pentru care Dumnezeu a distrus lumea dinaintea potopului. Noi sîntem vinovați de aceleași păcate pentru care El a distrus pe cei din**

Sodoma și Gomora. Avem aceleași probe duhovnicești înaintea noastră, cunoscute în lumea întreagă care au respins mila lui Dumnezeu, aducând judecata asupra acestor generații. Deci, dacă această generație, a respins aceeași milă, care a fost refuzată în zilele acelea, atunci Dumnezeu ar fi nedrept, să lase această generație fără o judecată.

Așa cum a spus Jack Moore, prietenul meu: „Dacă această generație trece fără o judecată de la Dumnezeu, atunci ar fi obligat ca să ridice Sodoma și Gomora și să le ceară iertare pentru arderea lor.“

Noi știm că în mod duhovnicesc, ei fac același lucru astăzi, pentru același scop, și în același fel în care l-au făcut răstignindu-L pe Domnul în mod fizic. Ei o fac din cauza invidiei, din cauza orbirii spirituale, pentru că ei nu vor să vadă, ei nu vor să audă aceasta. Isus în timpul trecerii Lui pe pământ a spus: „Bine a spus Isaia despre voi, aveți ochi și nu vedeți, aveți urechi și nu auziți.“

Același motiv, același scop și aceleași argumente, pentru care L-au răstignit atunci, ei Îl aduc astăzi din nou la răstignire pe Hristos. Ei n-au putut găsi nimic împotriva Lui, ei nu îndrăznesc să-L provoace. Și ei știu că proba este aici, și ei știu că Biblia spune aceasta. Și singurul lucru pe care ei îl pot face, este să bîrfească. Exact așa este.

Și acum pe acest temei acuz această generație de răstignirea lui Isus Hristos, fiind vinovată de răstignire. Cu mâini murdare, rele, egoiste, denominaționale, ei răstignesc pe Domnul vieții, care a vrut să se arate, El însuși oamenilor.

Voi spuneți: „Aceeși persoană?“

„*La început a fost Cuvîntul ... și Cuvîntul era Dumnezeu. Și Cuvîntul s-a făcut Trup,*“ și s-a arătat pe Sine însuși. Cuvîntul s-a arătat în trup, și ei au condamnat trupul și L-au dat la moarte; pentru că Cuvîntul s-a arătat. Evrei 13, 8. spune: „*Isus Hristos este același, ieri, azi și în veci ...*“ Este același Cuvînt. Și din același motiv, ei încearcă să răstignească Cuvîntul.

Mă întorc acum la textul meu, ca să explic tema mea. „**Acolo ei L-au răstignit pe EL**“ — patru cuvinte. Să le explicăm: „Acolo“, cel mai sfînt oraș din lume, Ierusalimul. Acolo în cel mai religios oraș din lume. Acolo **ei**, cei mai religioși oameni de pe pământ, la vremea unei sărbători religioase, praznicul Paștelui. Acolo cea mai religioasă zonă,

cel mai religios oraș, conducerea cea mai mare din toate organizațiile, **ei**, cei mai religioși oameni de pe pământ, strînși laolaltă din toată lumea, **L-au răstignit** cu cea mai rușinoasă moarte, de care cineva poate muri, gol cu hainele smulse de pe El. EL a disprețuit rușinea. Pe cruce nu a avut decît o zdreanță în jurul Lui, căci hainele fuseseră smulse de pe El. **Acolo** (cel mai mare oraș religios), **ei** (cei mai religioși oameni) **L-au răstignit** (cu cea mai rușinoasă moarte) **pe EL** (cea mai scumpă ființă).

Cu asta este suficient, pentru a condamna această generație! Acolo cea mai religioasă organizație, cea mai mare din toate bisericile, adunată laolaltă, într-un singur loc; ei, cei mai religioși oameni din toate casele, oamenii care ar fi trebuit, să fie adevărații închinători a lui Dumnezeu. Ei s-au adunat la cel mai mare praznic, pe care-l au. Paștele, care i-a scos din robie în libertate; și acolo, în acel timp, ei, cei mai religioși oameni la acea vreme, la cel mai religios praznic, în cel mai religios loc, au adus asupra Domnului Vieții cel mai rușinos lucru, care putea fi făcut. Să dezbrace un om, și să-l atîrne de lemn; pentru că; „Blestemat e oricine este atîrnat de lemn“, spune legea, prin care ei se închină. Și El a fost făcut păcat pentru noi. Ei Îi smulgeau hainele, bătîndu-L și rîzînd de El, adevăratul Dumnezeu al cerurilor. Pe El L-au pironit pe cruce, acolo ei L-au răstignit pe El, cu o pedeapsă cumplită romană.

Cea mai rușinoasă moarte în zilele noastre, n-ar fi împușcarea, și nici să fi călcat de-o mașină, sau înecat, sau ars de foc; cea mai rușinoasă moarte în zilele noastre este, pedeapsa capitală, făcută public, cînd întreaga lume te condamnă și te face vinovat. Și întreaga lume și-a pus mîinile peste acest Om, și L-a numit vinovat, cînd El era nevinovat. Și El a murit pe o cruce dușmană, nu prin legea Lui. EL, Domnul Vieții, cea mai scumpă ființă, care a trăit vreodată sau care va trăi, Isus Hristos — EL cea mai scumpă Ființă. Păstrați aceasta în mintea voastră, căci în jurul ei vom construi astăzi totul.

Vă puteți închipui, la așa un loc ca Ierusalimul, unde ei Îl asteptau pe El. Solomon, a construit templul cu aproape 800–900 de ani în urmă. Și ei priveau spre venirea lui Mesia, și s-au adunat acolo pentru închinarea de Paști. Gîndiți-vă puțin la aceasta; fruntașii fariseilor, saducheilor și a nu mai știu cine, o mare adunare, pentru a se închina lui Dumnezeu. Cel mai Sfînt loc Ierusalimul, Templul Domnului, și

Poporul Domnului, L-au luat pe Domnul însuși și L-au răstignit. Ce lucru!

Vedeți, sînt numai patru cuvinte: „Acolo ei L-au răstignit pe El.“ Lăsați Biblia voastră încă puțin deschisă, vedeți, sînt numai patru cuvinte; dar Biblia își comprimă adevărurile. Eu trebuie să explic ceea ce vorbesc, dar Biblia nu trebuie să explice nimic, ea este toată adevărată.

Aici avem patru cuvinte din marele ei lanț al Adevărului. Voi încerca să le explic. Dar pentru a încerca să le explic limpede, ar fi necesară o bibliotecă. Nu-i nici o cale pentru mine, ca să explic aceste patru cuvinte. Dar acum haideti să încercăm. Cu ajutorul Lui care a făcut să fie scrise, să explicăm aceste patru cuvinte, să o facem în așa fel ca oamenii să înțeleagă.

Ce avem în fața noastră? Avem prima răstignire în locul cel mai Sfînt, cei mai religioși oameni, cea mai rușinoasă moarte, cea mai scumpă Ființă. O, este ceva de neînțeles! E ceva groaznic!

Să luăm primul cuvînt; „Acolo“. Să discutăm despre el cîteva minute, înainte de a aduce acuzația. Vom explica și vom arăta ce au făcut ei. Și apoi vom vedea dacă acuzația mea este corectă sau nu. Acolo, Ierusalimul cel sfînt, orașul Templului, căci Templul se găsea acolo. Și evreii din toată lumea s-au adunat în acest loc, pentru a se închina. Cel mai mare loc de închinare care exista se afla la Ierusalim. Templul era acolo. Căci este scris: „Că toți oamenii trebuie să meargă să se închine la Ierusalim.“ Așa este, căci acolo era centrul închinării.

Și astăzi îi poți auzi pe oameni: „O, noi venim la aceste mari conferințe,“ pe care le țin denomi-națiunile. Și apoi avem deschiderea orașului Vatican, cu ordinarea papilor și așa mai departe. Și fiecare spune: „Noi toți mergem în taberele methodiste, sau convenția biblică baptistă“, sau: „Noi toți trebuie să mergem la Roma.“ Și acolo este centrul creștinilor, cum îl numesc ei.

În timpul celui de-al doilea război mondial, cînd a căzut Roma, soldații germani, s-au retras în Vatican și trăgeau asupra soldaților americani care înaintau. Dar soldații americani primiseră ordin să nu tragă nici un foc în acest oraș. Așa că erau pe post de ținte pentru germani; dar în Anglia la Westminster Abbey ați fi putut trage fără frică. Acolo era locul unde se adunau protestanții, și voi ați fi putut

trage, dar nu în Vatican. Pentru că președintele Roosevelt a spus într-un discurs numit: „Vorba la ușa sobei“ pe care l-am auzit, „Cînd a căzut Roma, a fost o rușine, pentru că Roma este capul întregii creștinătăți.“ Vă puteți imagina un protestant spunînd aceasta?

Odinioară Ierusalimul era acel centru. Fruntașii Sinedriului, fariseii și saducheii, toți se suiau la Ierusalim. Acesta era cu adevărat centrul.

Și în viața de organizare, voi trebuie să admiteți că biserica romano-catolică este mama tuturor acestora. Și a început de la Rusalii, pentru că aceasta este calea pe care au mers, cînd s-au organizat. Acum noi, protestanții, sîntem numai niște surori mai mici, care au ieșit din această biserică.

Deci adinioară oamenii mergeau la Ierusalim să se închine. Ce făceau ei pe timpul lui Isus? De ce spuneau ei că toți oamenii trebuie să se închine la Ierusalim? Pentru că acolo era singurul loc, în care Dumnezeu avea părtășie cu omul; și aceasta sub sîngele jertfei. Acesta era motivul pentru care veneau ei la Ierusalim. Dumnezeu nu se va întîlni cu omul decît sub Sînge. Dacă dai la o parte Sîngele, atunci locul întîlnirii tale cu Dumnezeu a fost îndepărtat. Dumnezeu a hotărît deja în grădina Eden, ca omul să se închine numai sub Sîngele Jertfei. Și acesta era singurul loc, în care Dumnezeu se întîlnea atunci, și acesta este singurul loc în care Dumnezeu s-a întîlnit vreodată cu omul, și acesta este singurul loc în care El se întîlnește cu omul și astăzi; sub Sîngele vărsat al Jertfei. Înțelegeți?

Mie nu-mi pasă dacă tu ești un metodist, baptist, sau presbiterian, dacă voi puteți uita diferențele dintre voi, și veniți sub Sîngele vărsat, Dumnezeu ne va întîlni pe amîndoi acolo. Acolo este locul în care ne putem întîlni cu toții, să avem părtășie pe aceeași bază. EL nu te va întîlni pentru că ești metodist sau penticostal. EL te va întîlni sub o singură condiție; și aceasta este sub Sînge, cînd păcatele tale au fost mărturisite și îndepărtate în prezența Sa. Și Sîngele este întotdeauna înaintea Lui, și de aceea, El te poate vedea numai prin acest Sînge vărsat. Și tu ești alb ca zăpada, cînd ți-ai mărturisit păcatele, astfel tu nu ești acolo. Tu nu poți avea părtășie.

Acesta este motivul pentru care nu vedeți lucrurile, care se împlinesc în biserică, ei mărturisesc că cred în Sînge, dar resping adevărata cale, spre a ajunge la acest Sînge, Cuvîntul. Aceasta este singura cale, prin

care Dumnezeu va onora acest Cuvînt. Tu nu vei onora nici—odată acest Cuvînt, spunînd: „Eu sînt romano—catolic; eu cer să se facă aceasta.“ Tu n-o poți face; metodist, baptist sau pentecostal, voi nu o puteți face. Singura cale prin care o puteți face este; prin mila lui Dumnezeu și prin harul Lui, să veniți prin Sîngele vărsat a lui Isus Hristos. Spuneți: „Doamne eu învok promisiunea ...“ Și atunci dacă tu ești cu adevărat sub acest Sînge, Dumnezeu este îndatorat acestui Cuvînt. Dar mai întîi tu trebuie să fi sub acest Sînge. Înțelegeți acum?

Nu-i de mirare, că ei nu pot crede în minuni, în supranatural. Nu-i de mirare, că ei condamnă aceste lucruri. Este același motiv ca în trecut, cînd L-au respins, ca și astăzi. Și cînd vreun frățior care îndrăznește cu umilință, să-L creadă pe Dumnezeu după Cuvîntul Lui, și pășește înainte și—și mărturisește păcatele, și uită de toate dogmele, și stă sub acoperirea Sîngelui, și crede în puterea Lui, atunci ei îl numesc fanatic. Ei îl clasifică drept un excentric. La urma urmei nu sîntem noi toți niște excentrici? Necredinciosul este un neconformist pentru cel credincios, iar credinciosul este un neconformist pentru cel necredincios. Care este de fapt neconformistul? Fermierul este un neconformist pentru un om de afaceri, și invers.

Eu vă spun, mîntuirea este o chestiune individuală, între om și Dumnezeu; fiecare în parte căutîndu—și mîntuirea cu frică și cutremur. Și eu nu știu altă bază ca învățător în această dimineață, sau ca slujitor a lui Hristos, altceva decît Cuvîntul. Eu nu o pot așeza pe altceva.

Noi am văzut că numai sub Sînge se întîlnea Dumnezeu cu cei ce se închinau, așa că toți au venit și s—au întîlnit la Ierusalim. Și Hristos este Mielul de Jertfă pregătit de Dumnezeu. Și astăzi, acesta este singurul loc în care Dumnezeu se va întîlni cu omul, și anume sub Sîngele lui Isus Hristos. În orice alt loc el este condamnat, Dumnezeu nu-l va asculta. Voi puteți avea tot felul de emoții, și tot felul de sisteme, și să vă scuturați și să săriți, să aveți sînge, foc și fum și orice altceva; dar atît timp cît această viață nu se aseamănă cu Cuvîntul și Dumnezeu nu identifică în întregime această viață, atunci nu este nevoie să încercați ceva, pentru că sînteți afară. Și Dumnezeu nu va întîlni viața cuiva, pînă nu vine sub ocrotirea acestui Sînge.

Vedeți voi, în Scriptură noi avem un Ierusalim. Biserica îl are, el este în cer, Ierusalimul ceresc, unde Dumnezeu este Dumnezeu. Nu este

corect, ca noi astăzi să încercăm, să facem un Ierusalim din dogme sau crezuri. Metodiștilor le-ar place să facă cartierul general la Ierusalim, catolicilor le-ar place la Roma. În diferite locuri nouă ne-ar place să avem cartierul general, Ierusalimul nostru. Dar Biblia spune că Ierusalimul nostru este de sus, și este mama tuturor credincioșilor.

Și Hristos este Mielul lui Dumnezeu. Uitați cât de potrivit era, să se arate cum scade la importanță acest Ierusalim. Când? EL era în vigoare pînă la acea oră, sîngele mieilor era bun pînă în acea zi. Dar acum prin răstignire s-a schimbat. Vechiul sistem a trecut. Acolo a fost unul nou, și Mielul a fost jertfa. Acest Miel, Mielul de jertfă, a fost baza. Ei L-au condamnat, și au făcut chiar lucrul pe care ei trebuiau să-l facă.

Dumnezeu fie binecuvîntat, pentru că a lăsat să se vadă această minunată și cerească lumină în aceste zile de pe urmă, pentru că bisericile fac astăzi același lucru. Pînă în prezent religia organizată, este condamnată fiindcă ea a părăsit Cuvîntul lui Hristos. **De atunci încolo vine Cuvîntul și numai Cuvîntul.** Vechiul miel pascal a murit, și Hristos a devenit în acea zi a răstignirii, Mielul nostru. Și ziua în care denominațiunea răstignește Cuvîntul lui Dumnezeu, și acceptă un crez în locul Cuvîntului, aceea este ziua în care Cuvîntul intră în deplină vigoare. Și aceasta a avut loc recent.

Observați în continuare. Întîi Acolo, Ierusalimul, apoi ei ... Care ei? Evreii, închinătorii. Închipuiți-vă aceasta: Închinătorii însuși L-au ucis pe Acela căruia ei pretindeau că I se închină. Vă puteți imagina așa ceva, că oameni inteligenți, cum erau acești preoți învățați, cu grade academice, să facă așa ceva? Ei trebuiau să se tragă dintr-o generație de învățați, sau dintr-o seminție care erau preoți. Ei trebuiau să fie leviți. Tații lor fuseseră preoți, bunicii lor fuseseră preoți, stră-străbunicii lor fuseseră preoți. Și ei trebuiau să trăiască o viață de sfințenie, căci dacă se găsea ceva împotriva lor, ar fi fost omorîți cu pietrii. Nu le era îngăduit nici un fel de milă. Sfinți? Desigur, dar o sfințenie făcută de ei. Trebuiau să acționeze astfel pentru a se putea arăta bisericii lor. Despre ceea ce era în interiorul lor, Isus a spus: „*Pentru că voi sînteți ca mormintele văruite, care pe dinafară se arată frumoase, dar pe dinăuntru sînt pline de oasele morților și de orice fel de necurăție.*”

Cum să nu aduc o acuzație oamenilor, care știu că acesta este Adevărul, acest Cuvînt este Adevărul, și care fac compromisuri cu El,

pentru a se arăta în fața vreunei organizații! Am un drept ca să-i acuz, pe temeiul Cuvîntului lui Dumnezeu!

Observați, *ei*, închinătorii, oamenii care priveau după făgăduință, oamenii care au căutat-o de-a lungul anilor, neocupîndu-se cu nimic altceva în seminarele lor; dar ei au împărțit Cuvîntul după învățăturile seminarelor, și ei au trecut pe lîngă Adevărul din El. *Ei*, preoții, slujitorii din acea zi; *acolo*, chiar în sediul lor central, ei, slujitorii din acea zi, L-au omorît pe Adevăratul Dumnezeu, Adevăratul Miel. Pe Acela L-au omorît, căruia ei susțineau că I se închină.

Și astăzi, eu acuz această grupare de slujitori ordinați! În denominațiunile și crezurile lor, ei răstignesc pentru popor pe Adevăratul Dumnezeu, pe care ei susțin că-L iubesc, și-L slujesc. Acuz acești slujitori în Numele Domnului Isus pe baza doctrinelor lor, care susțin că zilele minunilor au trecut și că botezul în apă în Numele Domnului Isus Hristos nu este suficient și nu este corect. Pe baza acestor cuvinte pe care ei le-au înlocuit cu crezuri, îi acuz ca fiind VINOVAȚI, pentru răstignirea din nou, a doua oară a Domnului Isus și Sîngele Lui Isus Hristos este pe mîinile lor. Ei răstignesc pe Hristos în fața poporului, luînd de la ei ceea ce ar trebui să le dea, și punînd altceva în locul Cuvîntului, un crez bisericesc, pentru a avea popularitate.

Acolo ei, aceia care ar fi trebuit să știe mai bine. Dacă era cineva care să știe mai bine, atunci ar fi trebuit să fi fost acei slujitori, preoțimea din acea zi. Dacă cineva ar ști mai bine, atunci ar fi trebuit să fie slujitorii de azi! Dacă cineva ar ști mai bine, atunci ar trebui să fie episcopii, predicatorii și doctorii de teologie. Dar de ce n-au putut ei ști? O, ce contradicție! Ei susțin că se închină lui Dumnezeu, și ei omoară pe Domnul Vieții.

Acolo ei L-au răstignit pe El, și aici ei fac din nou același lucru, pentru că El este Cuvîntul. EL este azi doar o reflectare a Cuvîntului, încercînd să găsească pe cineva, prin care să se reflecte El însuși.

Și acești oameni țin comunitatea departe de Dumnezeu. Și dacă se întîmplă să se afle ceva, și se vorbește prin comunitate, atunci ei condamnă de la amvon spunînd: „Acesta este fanatism, țineți-vă departe de ei.“ Făcînd aceasta, ei răstignesc din nou pe Isus Hristos în anul 1963 fiind la fel de vinovați ca acei oameni care au făcut-o de

prima oară. Este o afirmație îngrozitoare, dar este adevărul.

Aceasta este exact ceea ce fac ei astăzi. Și pe acest temei, pe motivul răstignirii lui Hristos, pe motivul îndepărtării Cuvîntului de la oameni, asta este exact ceea ce fac ei acolo. EL era Adevăratul Cuvînt Dumnezeu s-a reflectat prin propriul Său Fiu, dovedind că El era Acela pe care ei susțineau că—L iubesc, Iehova care s-a manifestat așa cum spune Scriptura, făcînd exact ceea ce El a spus că va face, ceea ce Dumnezeu a spus că va face El, și reflectîndu—L înaintea lor. Din cauza dragostei lor pentru bisericile lor, și grupurile lor, ei L-au condamnat pe Domnul Vieții. **Și eu condamn astăzi același grup, și-i acuz ca fiind vinovați înaintea lui Dumnezeu, că ei fac astăzi același lucru. Această generație este vinovată.**

Amintiți-vă de Evrei 13, 8. „*EL este același, ieri, azi și în veci.*“

Cum L-au acuzat ei? Pentru că crezurile lor nu—L puteau accepta. Dar în adîncurile inimilor lor ei credeau astfel. N-a exprimat aceasta Nicodim în Ioan cap. 3: „*Învățătorule, noi fariseii, predicatorii, învățătorii, noi știm că Tu ești un învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face asemenea lucruri, decît dacă Dumnezeu este cu el.*“ Vedeți? Ei au recunoscut deschis printr—unul dintre oamenii lor de bază. Și totuși din cauza crezurilor lor, ei L-au răstignit pe Hristos. Și astăzi nu este cititor, care să nu poate citi Fapte 2, 38; așa cum îl citește și eu, și restul Scripturii așa cum o fac și eu. **Dar din cauza crezurilor lor, și din cauza carnetului său de membru denominațional, pe care îl poartă în buzunar (semnul fiarei), ei Îl răstignesc pentru ei înșiși, pe Isus Hristos din nou. Ei Îl răstignesc înaintea oamenilor și hulesc pe adevăratul Dumnezeu, care a promis că va face aceste lucruri, aducînd osînda asupra neamului.**

Acolo ei, nu păcătoșii, ci biserica din acea zi, au găsit vinovat pe Omul care era Cuvîntul. Acum ei găsesc vinovat Cuvîntul care lucrează printr—un om, Duhul Sfînt lucrează prin el. Dumnezeu fiind astfel dovedit. Cum au știut ei că El era Hristosul? Pentru că lucrurile Lui dovedeau cine este El. EL a spus: „Care dintre voi mă poate acuza de un păcat? Dacă nu fac exact ceea ce spune Scriptura ce trebuie să fac ...? Cineva să—Mi arate dacă am greșit undeva, dacă n—am arătat toate semnele că sînt Mesia; Chiar Eu sînt Acela, care vouă v—a fost făgăduit!“

Ei spuneau: „Bine noi îl avem pe Moise, noi credem pe Moise.“

EL spunea: „Dacă l-ați crede pe Moise, M-ați crede și pe Mine, Moise a văzut ziua Mea, și ar fi dorit să trăiască în această zi. Moise a văzut-o în depărtare prin Duhul proorociei. Și voi sînteți chiar în acea zi și o condamnați. „Ipocriților, voi puteți deosebi fața cerului, dar semnele timpului nu le puteți deosebi.“ Iată deci, semnul timpului.

Cum l-au socotit pe El? Un fanatic, un om nebun. Da, ei au băgat de vină Omului care era Cuvîntul. EL era Cuvîntul. Evanghelia lui Ioan cap. 1. o dovedește:

„La început era Cuvîntul, și Cuvîntul era cu Dumnezeu. Și Cuvîntul S-a făcut Trup și a locuit printre noi.“

EL era Cuvîntul Viu a lui Dumnezeu, pentru că El exprima prin El însuși pe Dumnezeu. EL era așa de complet predat Cuvîntului lui Dumnezeu, că El și Cuvîntul era Unul și Același. Și aceasta este exact ceea ce trebuie să fie astăzi Biserica, căci Cuvîntul lui Dumnezeu este același. Cum poți fi tu o parte din acest Cuvînt, cînd tu îl negi practic de tot? Și aceasta nu se petrece din cauza oamenilor. Cred că acesta este motivul, pentru care Dumnezeu mi-a vorbit, să-i numesc pe acești oameni: „Rickys și Rickettas.“ Este din cauza acestor denominațiuni egoiste care primesc astfel de oameni care trăiesc așa cum vor. Ei răstignesc Adevărul, și oamenii îl numesc o hulă, vedeți ei fac mai degrabă o hulă. Ei Îl numesc fanatic, și așa mai departe, și nu știu că hulesc pe Adevăratul Dumnezeu, pe care Îl slujesc cînd merg la biserică.

De aceea acuz astăzi această grupare a clerului. Acuz această generație în Numele lui Isus Hristos, sub autoritatea Cuvîntului lui Dumnezeu: „Voi Îl răstigniți pe El din nou!”

Observați, El este același, ieri, azi și în veci. Cuvîntul dovedit într-un om.

Comparați cele două calvaruri și acuzațiile lor. Vă amintiți: „Pentru că El s-a făcut pe Sine Dumnezeu, noi nu vrem ca Acesta să ne guverneze.“ Care era acuzația pe care au putut-o găsi la întrunirea din dimineața cînd L-au răstignit pe Isus? Că El se face pe Sine Dumnezeu, El era Dumnezeu; și că El desfințează Sabatul — și El era Domnul Sabatului. Ei L-au condamnat pentru că se făcea pe Sine Dumnezeu. „Tu nu ai dreptul să faci asta. Dacă vine ceva, trebuie să vină prin

preoții noștri!“

Comparați aceasta cu calvarul de azi. Când Dumnezeu, așa a plăcut Tatălui, Dumnezeu, Duhul, să învie propriul Său Fiu, a umbrît-o pe Maria prin Duhul Sfînt, și a dat naștere unui trup care—L putea sluji, și să slujească scopului Lui... Dumnezeu era în Hristos, plinătatea Dumnezeirii, trupește, în El s-a reflectat pentru oameni, ceea ce era Dumnezeu, lăsînd întreaga lume să știe ce vrea Dumnezeu de la fiecare om. Să fie fiu sau fiică? EL a luat un bărbat și a făcut-o. Și pentru că El nu s-a unit cu mariile organizații, ei L-au condamnat și L-au răstignit.

Comparați acum acest calvar cu ziua de azi! Din cauza prejudecăților, organizațiilor, din cauza indifferenței cărturarilor care trebuiau să știe Cuvîntul și planul lui Dumnezeu; din cauza lor Dumnezeu poate lua un mic grup de oameni, prin care El poate lucra, și prin care El Se poate reflecta pe Sine Însuși, care se vor smeri înaintea Cuvîntului lui Dumnezeu. Ei nu pot spune că nu este așa. Ei n-ar putea să spună asta, că El n-ar fi făcut-o, pentru că organizațiile lor au fost martori la acest lucru. Aceasta s-a împlinit în fața lor. Ei nu o pot nega, fiindcă ei n-au putut nega ceea ce pretindea El, pentru că adevăratul Cuvînt, pe care ei spuneau că îl cred, a fost Acela care a dovedit că era El; pentru că Dumnezeu a luat Cuvîntul, care trebuia să fie Mesia, și L-a arătat printr-un Om. Și ei au trebuit să se scape de El. Singura cale prin care ei puteau merge mai departe, era să se scape de Mesia. Și ei au făcut-o din orbire și ignoranță, în felul lumii, așa cum am văzut-o seara trecută. Când Lumina l-a întîlnit pe tînărul bogat, priviți ce a făcut el. El a respins—O, un om deștept. Pavel un alt deștept — Și pe el l-a întîlnit Lumina. Ce a făcut el? El a acceptat-o. El a uitat ceea ce știa, ca să—L cunoască pe Hristos. Aceasta i-a făcut viața demnă de Evanghelie.

La fel și astăzi, Lumina atinge pe unii oameni care ies, avînd o chemare de la Dumnezeu. Așa cum o simte el, merge la vreun seminar și învață unele crezuri. El trebuie să trăiască după acest crez, sau să renunțe la carnetul de membru. Dacă ar renunța este prost văzut. Nimeni nu-l va vrea, pentru că înainte a aparținut, și acum nu mai aparține lor. Ei își închipuie că este ceva greșit cu acest om, și nu-l vor în adunarea lor, căci adunarea se uită după un singur semn, și anume; dacă el crede ceea ce cred ei, dacă el are un carnet, dacă el este un metodist. Dacă are o legitimație, el aparține unei alte adunări sau

unitarienilor sau trinitarienilor, sau bisericii lui Dumnezeu a penticostalilor. Dacă el arată o legitimație, ei înțeleg că cei de la sediul central l-au controlat, și i-au testat cerebelul, i-au făcut un test psihologic să vadă dacă indicele lui de inteligență este suficient de mare pentru ca să vorbească în fața lor. Dacă nu corespunde, ei îl resping. Așa este.

Dar comunitatea trebuie să vadă Mîna Domnului; dacă Dumnezeu îi dă ordinară sau nu. Aceasta trebuie să urmărim noi. Dar azi ei Îl răstignesc din nou pe Fiul lui Dumnezeu. Dacă un om este capabil prin harul lui Dumnezeu, să-L lase pe Dumnezeu, să se reflecte pe Sine prin el ... „Lucrurile pe care le fac Eu le veți face și voi,” a spus El.

Observați ziua în care trăim. Ei au același calvar, și o fac din același motiv; vedeți ei au știut că era Adevărul, dar din pricina prejudecăților și a invidiei ... Ce le-a spus Isus: „Dacă Eu scot draci cu degetul Lui Dumnezeu, atunci fiii voștrii cu cine îi scot? De aceea ei însuși vor fi judecătorii voștrii.”

Așa cum i-ați auzit spunînd: „Poți dovedi că este degetul lui Dumnezeu?” Mie mi-ar fi plăcut, să fi auzit cum iar fi pus această întrebare Lui. Ei erau prea deștepți ca să o spună.

Observați, pentru că El s-a făcut pe Sine Dumnezeu, și întradevăr El era Dumnezeu ... „Nu-L vrem ca să domnească peste noi.” Dar acum același vechi strigăt vine din nou: „Această Biblie a fost scrisă de oameni,” spun ei ... “Noi nu trebuie să trăim după ea.” Acesta este Cuvîntul lui Dumnezeu.

Am vorbit ieri cu un om care spunea: „Biblia a fost scrisă de vreun om?”

Am spus: „Da, așa a fost. Numele lui? ... noi Îl cunoaștem ca Dumnezeu.” Ea a fost scrisă acum vreo 4000 de ani, de la Iov pînă la Noul Testament de diferiți bărbați. Ei nu s-au cunoscut, și au trăit în diferite părți ale țării, dar nici un Cuvînt din Biblie nu-l va contrazice pe celălalt. Eu provoc pe fiecare, să vină sub Sîngele lui Isus Hristos și să pretindă orice promisiune din Biblie. Dumnezeu este obligat să aibă grijă de ea. Dar ei nu vor s-o facă. Ei vin și spun: „O Doamne, eu aș dori să fac ceva, dar dă-mi un dar mare. Aleluia, Doamne. Glorie lui Dumnezeu! Eu cred că l-am primit. Aleluia!” Nu va merge. Poți face oricîtă psihologie, dar nu va merge. Dumnezeu trebuie să recunoască

această pocăință. EL trebuie să o facă. Am putea spune multe despre aceasta, dar sper ca voi să o înțelegeți.

Priviți, ei nu vor ca Cuvîntul să domnească asupra lor. Eu spun: „Întoarceți-vă, fiecare din voi, voi sînteți botezați în mod greșit. Voi sînteți botezați în biserica catolică.“

„Cine ești tu ca să ne spui nouă asta?“ Nu sînt eu, este Cuvîntul. „Dar noi credem ...“ „Mie nu-mi pasă ce credeți voi, aceasta o spune Biblia.“ „Da, dar noi nu trebuie să trăim după ea.“ Va trebui să o faceți, dacă nu, veți fi sub judecata acestei Biblîi, căci: „Oricine va scoate sau va adăuga un Cuvînt la ea, i se va scoate partea sa, de la Pomul Vieții,“ fie el slujitor, preot, sau oricine ar fi. Voi trebuie să veniți sub guvernarea acestui Cuvînt, căci El este Dumnezeu. Biblia spune că este Dumnezeu ... „Noi nu vrem ca El să domnească peste noi.“ Ei iau crezurile lor, și denominațiunile, și lucrurile mărunte în care cred, și care au fost adaptate de conciliile oamenilor, și le pun în locul Cuvîntului lui Dumnezeu.

Ce au făcut ei? Ei au luat un Baraba, un ucigaș în locul Fiului lui Dumnezeu în acea zi a răstignirii. Și azi ei iau un cuvînt al vreunui om, care este o minciună și o cale a morții, și refuză să ia calea Vieții, Cuvîntul lui Dumnezeu. **Condamn această generație, o acuz în Cuvîntul lui Dumnezeu, că ei sînt greșiți.** Ei sînt vinovați de răstignire, sau de încercarea de a o face.

Pretutindenii ei cer o trezire. Cum să aveți o trezire, cînd Cuvîntul Însuși nu poate lucra prin oameni? Aș vrea ca cineva să-mi răspundă la aceasta. Cum poate avea loc, cînd voi negați însăși adevărata trezire? Bine a spus proorocul despre ei: „Au o formă de evlavie.“ Astăzi, propriile lor forme neagă lucrul care le poate aduce o trezire — crezurile și formele. Ei iau denominațiunile și crezurile lor în locul Cuvîntului, și aceasta răstignește Cuvîntul Lui și Îl face fără efect asupra oamenilor. Cînd ei văd Cuvîntul Lui Dumnezeu așa de viu, ei rîd și se îndepărtează de El, aceasta este hulă. Și ei încearcă să răstignească Cuvîntul Însuși. De ce Îl răstignesc? Ei nu pot răstigni Cuvîntul și nici pe Dumnezeu. Ei au putut răstigni trupul care purta pe Dumnezeu, Fiul lui Dumnezeu. EL trebuia să fie pe acel timp Jertfa, ca să aducă înăuntru mulți fii a lui Dumnezeu care erau deja hotărîți dinainte pentru viața veșnică. Ei trebuiau s-o facă atunci, dar ei nu o pot face acum. Ei

nu o pot face pentru că Cuvîntul Însuși va continua să trăiască.

Ce fac ei, cum se formează ei? Ce mai ai de spus predicatorule? Cum îți construiești temeiurile aici, dacă spui că ei L-au răstignit pe El atunci. **Ei răstignesc efectele Evangheliei asupra oamenilor, prin crezurile lor.** Aceasta este răstignirea, că oamenii sînt puși în aceste morgi imense, numite biserici, denominațiuni, trag o linie a crezului; și Cuvîntul lui Dumnezeu nu poate avea efect asupra lor, pentru că ei condamnă chiar lucrurile care Hristos a spus că vor avea loc. Aceasta nu se potrivește cu crezurilor lor, cum nici venirea lui Isus nu s-a potrivit cu înțelegerea lor. EL a venit în felul cum L-a trimis Dumnezeu, exact conform Cuvîntului. Nu-i de mirare că El a spus; că El a ascuns acest lucru de cei înțelepți și pricepuți, și a descoperit-o pruncilor. Înțelegeți. O, ei au răstignit efectele Cuvîntului.

Am un rînd de texte biblice aici. Aș dori să citesc două sau trei din ele. Voi veți spune: „Cum au răstignit ei Cuvîntul?” Cînd Isus a spus că El este același, ieri, azi, și în veci (Evrei 13, 8), atunci ei spun: „Isus este așa sau așa,” și dacă Isus a spus în ultima poruncă dată Bisericii: „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia; iată semnele care vor urma celor ce cred, (Marcu 16), ... la toată lumea, la orice făptură!” Vedeți, nici jumătate nu a fost atinsă încă. Și milioane mor în fiecare an, fără să audă de Numele lui Isus. **Aceasta este încă porunca generală, este încă Porunca lui Dumnezeu:** „Mergeți în toată lumea și predicați Evanghelia la orice făptură. Cel ce va crede și se va boteza, va fi mîntuit, iar cine nu va crede va fi osîndit. Aceste semne vor urma celor ce cred! În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, dacă vor lua în mîini șerpi, sau vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, și vor pune mîinile peste bolnavi și aceștia se vor însănătoși.” Și ei spun că aceasta a fost numai pentru acea generație, făcînd porunca lui Dumnezeu fără efect. Ei răstignesc efectul Cuvîntului asupra oamenilor. Amin!

Petru a spus în ziua de Rusalii, avînd cheile pe care Isus i le dădu-se. Cea ce spui tu aici, Eu voi spune acolo sus. Și în ziua de Rusalii ei au întrebat ce trebuie să facă ca să primească Duhul Sfînt, ei se bucurau atît de mult, și acționau într-un mod pe care alții l-ar fi numit „prostesc”, clătînîndu-se, sărînd căzînd, și acționînd ca și cum ar fi fost beți. Și ei chiar au spus: „Acești oameni sînt plin de must.”

Dar acolo s-a ridicat un om pe numele Petru, care avea cheile Împărăției, el a spus: „Acești oameni nu sînt beți, cum vă închipuiți voi, căci nu este decît al treilea ceas din zi. Ci aceasta este ceea ce a fost spus.“ Vedeți, înapoi la Cuvînt, din nou arătînd că Duhul este încă Cuvînt și Cuvîntul este încă Duh, Cuvîntul lui Dumnezeu. Aici se împlinște ceea ce a fost spus prin proorocul Ioel. „În zilele de pe urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură.“ Ascultați acest prooroc care stătea acolo. Uitați-vă la el, fără frică, ridicîndu-se împotriva aceluia grup și acuzîndu-i. Acesta este Cuvîntul. Aceasta este ceea ce a fost spus prin profet: „Voi turna prin Duhul Meu peste orice făptură, feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, ... da chiar peste robii Mei și peste roabele Mele, voi turna în zilele acelea din Duhul Meu și vor prooroci. Voi face să se arate semne sus în cer și pe pămînt, sînge, foc și un vîrtej de fum.“ Dovedind aceasta cu Cuvîntul, că Acela era Cuvîntul, și ei au rîs și și-au bătut joc de El, ajungînd astfel la judecată, și orașul a fost ars, iar ei și-au mîncat copiii de vii. Și astăzi ei sînt împrăștiati printre neamuri, arătînd prin aceasta, că Duhul Sfînt rămîne Cuvîntul lui Dumnezeu care aduce acest Cuvînt, și-L face viu.

Isus Hristos era Persoana, Om, Dumnezeu. Aleluia! EL era manifestarea lui Dumnezeu, El era Dumnezeu într-un Trup, pentru a reflecta Cuvîntul lui Dumnezeu, pentru acel timp, să facă acea epocă să vadă făgăduința lui Dumnezeu pentru acel timp. Și Duhul Sfînt este același și astăzi. Este Duhul lui Dumnezeu peste Cuvîntul scris, încercînd să găsească pe cineva, pentru a se reflecta pe Sine acestui timp, să dovedească că El este același, ieri, azi, și în veci. În Ioan 14, 12 scrie: „Lucrurile pe care le fac Eu, le veți face și voi.“ Isus Hristos același ieri, azi și în veci. Înțelegeți? Încercînd mereu să găsească o cale de a Se reflecta pe Sine.

Și ei n-au putut s-o facă. Oamenii se gîndeau atît de mult la denumiri, micile lor cuiburi numite biserici, ei n-au vrut să-L asculte. Același lucru îl fac și astăzi, ÎL răstignesc din nou.

La Rusalii, Petru a spus: „Voi oameni din Ierusalim, din Iudea ascultați cuvintele mele; acești oameni nu sînt beți. Dacă stați liniștiți vă voi arăta ce este aceasta.“ Și el a continuat și le-a explicat. Cînd inimile lor au fost străpunse, ei au spus: „Ce să facem ca să fim mîntuiți? Ce să facem ca să primim aceasta, noi sîntem convinși că cuvîntul tău este

corect.“

El le-a spus: „Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre, apoi veți primi darul Duhului Sfânt. Căci această promisiune este pentru voi, pentru copiii voștrii, și pentru toți cei ce sînt departe acum, în oricît de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru.“ Aceasta este ceea ce trebuie să faci; să se pocăiască și să fie botezați în Numele lui Isus Hristos.

Și azi biserica catolică a luat pe „Tată, Fiu, și Duhul Sfânt“ și l-a pus în locul acesta. Ei au spus la împărtășanie „sfînta Eucharistie“ — scoate limba afară, și ia anafură, iar preotul bea vinul, și voi sînteți uniți împreună, în loc să-L aveți pe Duhul Sfânt. Și un botez trinitar, Tată, Fiu și Duhul Sfânt despre care nici nu scrie în Scriptură. Numele Tatălui, al Fiului, și al Duhului Sfânt este *Domnul Isus Hristos*. Și cînd arăți acest lucru acestei generații ticăloase, așa cum spunea Petru: „Mîntuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos,“ ce fac ei? Rîd și spun: „Biserica noastră nu învață astfel.“ Atunci voi sînteți vinovați, voi sînteți vinovați de răstignirea Lui Isus Hristos, prin luarea Puterii lui Dumnezeu de la oameni. Voi răstigniți adevărul Cuvînt în fața lor, și vă condamnați singuri împreună cu comunitățile voastre. Voi sînteți cei care îi conduc într-o capcană a morții.

Așa cum am spus despre Martin Luther King, care conduce afîția oameni scumpi într-o capcană a morții. Aș vrea să pot vorbi cu acest om. O răscoală doar pe motivul unei dispoziții școlare. Vedeți? Există diferite păreri. O Doamne, dacă oamenii nu sînt destui de tari ca să se asocieze cu acest om, chiar dacă are o altă culoare a pielii, ei vor fi condamnați și pierduți. Națiunea le dă drepturi, dar voi să nu vă împotriviți.

Ce ar fi dacă cineva ar spune, ca toți irlandezii, sau toți germanii să se separe. Aceasta nu i-ar deranja pe creștini; ei ar merge înainte. Și acest om este un creștin. Ca pastor, el nu ar trebui să-și conducă oamenii într-o revoltă împotriva națiunii. Aceasta ar putea costa moartea a milioane de oameni. Va izbucni o altă răscoală. Este o rușine să faci așa ceva.

Același lucru se întîmplă aici din nou. Dacă oamenii ar dori să privească numai Adevărul, și să înțeleagă care este Adevărul. „Biserica noastră nu crede aceasta, noi avem o altă cale.“ Bine, dar nu este

drumul cel bun.

Petru a spus: „Pocăiți-vă, și fiecare să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre!“ Acum ei nu vor s-o facă. O, ce au făcut ei în locul acestuia? Este un lucru dintr-o sută, despre care vrem să vorbim așa în grabă.

A doua răstignire! Dacă un om acceptă: „Tată, Fiu și Duh Sfânt“, un crez în locul Cuvîntului, titluri în locul Numelui, el răstignește pentru oameni efectul Cuvîntului. Cînd el spune că Marcu 16, este doar pentru acel timp, iar Dumnezeu Însuși le-a vorbit, Isus le-a spus: „Mergeți în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură. Cine va crede și se va boteza, va fi mîntuit; dar cine nu va crede va fi osîndit. Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede ...“ Cît timp este valabil aceasta? Pentru toate țările, toate limbile, toate casele, toți oamenii, aceeași Evanghelie. „Acestea sînt semnele care vor însoți pe cei ce cred.“ Și cînd un om încearcă să taie asta din Biblie, el răstignește efectul Evangheliei pentru acea comunitate. **Îi acuz în Numele lui Isus Hristos: Voi sînteți vinovați de uciderea Domnului!**

Biserica L-a urît. De ce? EL era chiar Dumnezeu lor. Ei L-au urît și L-au negat de parcă ar fi Mesia al lor. Nu, ei nu vroiau un astfel de Mesia ca acesta. Și astăzi biserica face același lucru, ea neagă Cuvîntul. Ei nu-L vor, este contrar a ceea ce ei au fost învățați să creadă, prin crezurile lor. Și Cuvîntul este Mesia. Credeți aceasta? Ce este o reflectare a Cuvîntului? O reflectare a lui Mesia, care este Sfîntul Duh printre noi. EL se reflectă pe Sine, oriunde găsește o lampă prin care să privească, o lampă care nu este afumată cu crezuri și alte lucruri, prin care El poate da Lumină.

Vă amintiți că ei și-au curățit lămpile și hornurile, dar era prea tîrziu. Cînd un om vede acești lutherani, presbiterieni, metodiști, încercînd să vină în aceste zile de pe urmă, ca să primească Duhul Sfînt, să știți că nu-l vor primi. Da poate vor vorbi în limbi și vor sări în sus și-n jos, dar priviți ce se întîmplă. Este un semn că sîntem la sfîrșit. În orice vreme Biserica poate auzi chemarea: „Veniți sus!“ Amin! Asta a fost conform ordinei. Duhul Sfînt face pe Isus Hristos o realitate, prin acei prin care El poate lucra, dovedindu-se pe Sine; El vine jos, lasă să se facă o fotografie, o arată, face semne, vorbește despre ele, face tot ceea ce a spus că va face conform Scripturii. Nu un crez sau vreo lucrare

omenească, ceva sînge, foc și fum, ci o dovadă Biblică Mesianică.

Există mulți impostori și imitatori, dar aceasta va face ca adevăratul Cuvînt să strălucească, cu atît mai mult. Lăsați ca oamenii care sînt duhovnicești să judece între bine și greșit.

Ei L-au renegat pe propriul lor Mesia ... „Noi nu-L vrem pe El.“ Ei fac același lucru astăzi: „Dacă ar trebui să mă duc acolo și să acționez ca acești oameni, mai bine nu mă duc.“ În ordine, dar atunci nici nu o să aveți nimic, astai tot, acumă-i exact ca atunci.

Deși El a fost legitimat în mod corect, ei nu L-au vrut. Ei L-au urît. De ce? EL a numit pe păstorii lor niște șerpi, El le-a zis: „Voi morminte văruiate, pe dinafară vă arătați curați, cu haine lungi și gulere întoarse, dar pe dinăuntru sînteți plini de oasele morților.“ EL nu le-a luat în considerare. EL a fost un galilian mic, fiul unui tîmplar, dar El nu le-a scutit de loc, El le-a vorbit deschis.

Ioan, premergătorul lui Isus, încă a fost unul care nu-i ierta, spunînd: „Să nu veniți să-mi spuneți că Avraam este tatăl vostru. Căci vă spun, că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Avraam. Securea a fost înfiptă la rădăcina pomilor; deci orice pom care nu face roadă bună, este tăiat și aruncat în foc.“ Dumnezeu este riguros, ferm, și aspru cu Cuvîntul Lui.

Isus a fost legitimat de Dumnezeu prin Scriptură, că El era Mesia. Vom ajunge la acuzația lui Petru, și vom vedea dacă este corect sau nu. EL a fost legitimat în întregime, că El este Dumnezeu, arătat într-un Om, numit Fiul lui Dumnezeu. Corect. EL a legitimat și dovedit, în mod corect Cuvîntul făgăduit, că El este Mesia ... Moise a spus: „Cînd va veni Mesia, El va fi un prooroc, și aceste lucruri se vor întîmpla.“ Femeia de la fîntînă, cu toată starea ei murdară în care trăia, ce simbolizează? Că Dumnezeu în aceste zile de pe urmă, smulge pe cei nenorociți.

Vă amintiți de predica despre: „Masa de nuntă,“ cînd El a spus: „Am pregătit ospățul, și toți cei pe care i-am chemat, s-au scuzat.“

„Eu nu pot veni, că aceasta ar ruina crezurile noastre.“

„Eu nu pot veni, pentru că sînt înșurat, și nevasta mea nu mă lasă.“

„Eu m-am căsătorit cu biserica, pentru că mama mea era metodistă, sau baptistă, și eu nu pot susține aceasta.“

Și El a spus: „Voi nu ați vrut să veniți și să gustați din ospățul Meu.

Mergeți și adunați prostituatele și bețivii și pe cine mai găsiți; Aduceții înăuntru și Eu îi voi îndrepta. Am pregătit ospățul, masa este pusă, și trebuie să fie cineva acolo.“ Cei poftiți n-au venit, aceasta îi acuză pe evrei. Dar astăzi?

„Eu țin la presbiterieni“

„Eu sînt lutheran“

„Eu sînt unitarian“

„Eu cred în Sfînta doime“

„Eu sînt asta sau cealaltă, eu nu pot ...“

Iată-vă unde sînteți: „Atunci voi nu veți fi acolo!“ Exact aceasta a spus El. Așa este.

Mesia complet legitimat, Cuvîntul făgăduit, complet dovedit. Dumnezeu care a făgăduit Cuvîntul, ceea ce va fi Mesia, aici vine El și stă pe deplin. EL le-a spus: „Unde am greșit? Dacă nu Mă credeți pe Mine ca Om, credeți lucrurile pe care le fac, căci ele sînt lucrurile, care vă spun cine sînt Eu. Voi nu vreți să Mă credeți, pentru că am fost născut în coliba aceea mică, și că tatăl Meu adoptiv este un tîmplar.“

Cînd El a venit în Galilea, și a vrut să facă ceva, ei au spus: „Cine este acest bărbat? Cine este acesta? Nu sînt Josif și cei de aici frații Lui? Nu sînt surorile Lui cu noi? Nu este Josif tatăl Lui, și Maria, mama Lui? De unde l-ați luat pe băiatul acesta? De la ce școală vine? Nu are nici legitimație, și nici o recomandare.“ Și Biblia spune că sau potignit de El. Se spune că acolo nu ar fi putut face lucruri mari, de aceea El le-a întors spatele și s-a îndepărtat de ei. EL a spus: „Nici un prooroc nu este binevenit în țara lui, și nici la neamurile lui.“ Aveți de grijă!

Iată-l pe El, Mesia deplin legitimat. Nu și-a luat singur onoarea. EL spunea: „EU nu fac decît ceea ce văd pe Tatăl făcînd.“ Și El i-a provocat să verifice, dacă El era Mesia.

Dar priviți la acea femeie cu reputație rea, ea a recunoscut. Ea nu era în doctrinată. Moral ea era greșită. Nimeni nu o putea sprijini. Legea lui Dumnezeu condamnă aceasta. Ea era greșită din punct de vedere moral, dar Dumnezeu nu vă judecă după ceea ce sînteți. EL nu vă judecă după cît de mari sau cît de mici sînteți, El judecă inima voastră, ceea ce vreți voi să fiți, și ea nu a vrut nimic din ceea ce îi strălucea, ea a vrut altceva, nu conta ceea ce era ea atunci, ea era gata să vină. Dumnezeu judecă inima. Omul judecă după aparențe, Dumnezeu vede inima. Nu

conta ce era ea, acea Lumină a strălucit, și pentru ea a fost ceva sigur. Ea a prins esența Vieții Veșnice.

O, cât de strălucitor este pentru mine, să văd și să știu că acesta este Adevărul. Pe acesta vreau să stau. **Dumnezeul Cerului se va ridica, va apare și vocea mea, va fi pe o bandă magnetică a lui Dumnezeu, la timpul acela. Și ea va condamna această generație din zilele de pe urmă.** [O parte din predică lipsește de pe bandă]. EL s-a legitimat, EL este încă Isus Hristos, același, ieri, azi și în veci. Îi acuz prin Cuvîntul lui Dumnezeu.

Eu aș dori să vorbesc foarte scurt și despre altceva, că mai am numai 15 minute.

O Golgota! Acolo ei L-au răstignit pe EL. Al treilea cuvînt. Ei L-au răstignit, nerecunoscînd Cuvîntul făgăduit a lui Dumnezeu făcut Trup. Și de ce L-au răstignit pe acest Om? Vă puteți închipui?

Am citit mai demult o carte: „Un Domn din casa lui David“ de dr. Ingraham, o carte minunată. Se presupune a fi parțial adevărată, fiindcă ea este scrisă după niște manuscrise, care au fost obținute de o femeie numită Adina. Ea a mers din Egipt, de la Kairo dincolo de Palestina, eu cred că așa a fost, ca să-și termine scoala. Ea a fost pe timpul lui Isus acolo. Probabil ea a scris de acolo tatălui ei. Ar fi bine ca să o știți și voi, și să o citiți, este într-adevăr minunată această carte. „Un Domn din casa lui David.“ Același autor a scris și cartea: „Norul de foc.“ Aici cuprindea Cecil de Mille: „Cele zece porunci.“

Noi găsim următoarele în această carte scrisă de mulți ani de această Adina. Ea spune că în ziua de răstignire, acea Maria Magdalena, din care EL a scos șapte draci, a alergat în fața mulțimii și a strigat: „Ce a făcut EL? Doar a vindecat pe bolnavi, și a încercat să elibereze pe cei robiți. Ce a făcut EL decît bine? Veniți aici și spuneți!“

Un bărbat a bătut-o, fugărind-o prin curte și a spus: „Ascultați această femeie proastă, mai mult decît pe preoții voștri!“

Asta este. Ce a făcut EL? EL n-a făcut nimic rău. De ce L-au răstignit? De ce? De ce? Pentru că nu L-au recunoscut cine este. Și același lucru este și astăzi. Predicatorii, și oamenii din ziua de azi, și învățătorii noștri moderni, atît au îndoctrinat pe oameni să creadă că aceasta este vrăjitorie, ori de la diavol, sau telepatie sau vreo păcăleală, sau șmecherie, pînă cînd oamenii numai recunosc că aceasta este

legitimația Cuvîntului lui Dumnezeu pentru această zi. Este semnul zilei de pe urmă.

Și bisericile, dacă nu aparții de organizația lor, ei le spun: „O, asta este o contraafacere. Este o șmecherie. Priviți aici la cutare și cutare.“ Dar să arate că acest lucru adevărat este o șmecherie! Să dovedească că este greșit măcar o dată. Ei n-o pot face. Nici o dată nu a dat greși, și nici nu va da, pentru că este Dumnezeu. Vedeți! Dar lor le place să atragă atenția asupra lor, apoi se gîndesc: „O, dacă ar fi vreun om cu un nume mare ...“ Pentru că este un grup mic, de cîțiva oameni, așa ziși scoși afară, ei spun: „Bine, noi le vom da afară pe persoanele acestea din biserica noastră. Ei veneau de obicei cu noi, dar au mers după asta și după cealaltă, și acum ei se strecoară acolo înăuntru. Mergeți și vă convingeți, ce este aceasta, și cine sînt aceștia. Nu-mi pasă. Ei ar fi putut spune același lucru despre Petru, Iacov și Ioan. „Un om simplu și neînvățat,“ au spus ei. Dar ei au trebuit să observe ceva, se întîmplase ceva între timp. Ei fuseseră cu Isus. Asta era ceea ce făcea deosebirea. Vedeți?

Ei L-au răstignit, pentru că ei nu L-au recunoscut. Ei nu știau că legitimarea Cuvîntului lui Dumnezeu a intrat în acea zi. În această zi, asta a fost corect, ei țineau legile și obiceiurile lor. Dar tocmai legile pe care ei trebuiau să le țină, le atrăgea atenția, spre timpul în care El va veni și va fi acest Om care trebuia să fie. Ei aveau această parte, litera, dar nu au primit cealaltă parte, adică descoperirea.

Același lucru fac oamenii acum. Ei au acum o biserică, și ei cred în Isus Hristos, ei spun că cred, dar neagă timpul în care trăiesc! Se repetă proverbul: „Oamenii laudă întodeauna pe Dumnezeu, pentru ceea ce a făcut, privind înainte spre ceea ce va face, dar nesocotesc ceea ce face El acum, și din acest motiv, ei sînt condamnați.“ Ei gîndesc că Dumnezeu este minunat, ce mare este El, ce va face El, El va veni și va fi răpirea într-o zi, și vom merge acasă. Dar neagă chiar semnele și minunile pe care Sriptura spune că El le va face, pierzînd totul. „Dacă un orb conduce alt orb, ei vor cădea amîndoi în prăpastie.“ Spunea Isus. „Rugați pe Domnul ca să ne deschidă ochii în zilele acestea de pe urmă.

Deci același lucru îl fac și astăzi; ei neagă și răstignesc pe același Dumnezeu prin nerecunoașterea Lui. Prin negarea lor, ei Îl răstignesc din nou la fel, ei hulesc Duhul Sfînt. Cum hulesc? Ei nu-L puteau huli

atunci, căci nu venise încă Duhul Sfînt. Ei L-au numit pe Isus, Beelzebul, pentru că El putea şti secretele inimilor lor. Ei spuneau: „Acesta este un diavol.” Cu alte cuvinte: „E un ghicitor, asta face el, ghiceşte viitorul. Nu-i altceva decît un diavol.” Ei nu mai avuseseră de 400 de ani un prooroc printre ei, şi nu mai puteau recunoaşte o astfel de slujbă. Ei aveau doar legea. Ei spuneau „Acesta este Beelzebul.”

Şi Isus le spunea: „EU vă iert pentru aceasta, dar dacă va veni Duhul Sfînt, şi voi veţi spune un cuvînt împotriva Lui, aceasta nu vă va fi iertat.” Tîneţi minte, nu va fi iertat fără nici un fel de milă. Cînd voi huliţi, şi numiţi Duhul lui Dumnezeu, Cuvîntul lui Dumnezeu care a fost legitimat prin Duhul, a fi ceva necurat, voi aţi depăşit linia dintre milă şi judecată, şi nu vă va fi iertat niciodată. **Acesta este motivul pentru care acuz această generaţie, vinovată de răstignirea, huliirea, Fiului lui Dumnezeu manifestat!** Aceasta este promisiunea Lui, pentru toţi proorocii, şi însuşi pentru Isus Hristos, să fie în aceste zile de pe urmă, aşa cum a fost în zilele lui Noe şi în zilele Sodomei.

Ei hulesc, răstignind din nou pentru oameni, pe Fiul lui Dumnezeu. EL este Cuvîntul legitimat. Un cuvînt împotriva Lui nu mai poate fi iertat. Ce veţi face atunci? Unde vreţi să staţi? Ei sînt condamnaţi, aşteptînd doar ceasul mîniei lui Dumnezeu să vină asupra lor. EL îi va spulbera.

Această generaţie de oameni, iubeşte mai mult doctrinele şi dogmele denominaţiunilor făcute de oameni, decît Cuvîntul legitimat a lui Dumnezeu! Oh, mi-aş dori să pot vorbi mai mult despre aceste lucruri. „Ei refuză descoperirea lui Dumnezeu, dar noi călcăm pe urmele Apostolilor.” Asta aşa este.

Voi spuneţi; „Şi alţii spun la fel,” Dumnezeu a legitimat aceasta.

Isus a spus: „Dacă lucrurile nu vorbesc despre Mine, atunci puteţi spune că Eu vorbesc de la Mine! Dar dacă lucrurile mărturisesc despre Mine, atunci mai bine aţi crede lucrurile, căci timpul a sosit.” EL le-a mai spus: Cînd se înserează voi ziceţi; „Are să fie vreme frumoasă, căci cerul este roşu.” „Făţarnicilor, faţa cerului o puteţi deosebi, dar semnele timpului nu le puteţi deosebi. Dacă L-aţi fi cunoscut pe Dumnezeu, aţi fi recunoscut şi ziua Mea.”

Şi ei I-au spus: „Tu Te înalţi pe Tine Însuşi, Te faci pe Tine Însuşi Dumnezeu.” Şi apoi L-au pus pe cruce.

Și Duhul Sfânt nu este a treia persoană, este însuși Dumnezeu manifestat în trup omenesc, prin Sîngele lui Isus Hristos, care sfințește o viață, ca El să se reflecte pe Sine prin ea. Și ei răstignesc același Cuvînt manifestat. Înțelegeți? Răstignirea lui Hristos astăzi, este că oamenii neagă pe Fiul lui Dumnezeu, manifestat și legitimat, printre oameni, prin lucrurile care El a spus că se vor petrece în aceste zile prin Cuvîntul Lui. Înțelegeți?

Legitimarea ar trebui să fie aceeași, dacă El este același Fiu a lui Dumnezeu, căci El a spus în Ioan 14, 12: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrurile pe care le fac EU.*“ Evrei 13, 8: „*EL este același, ieri, azi, și în veci.*“ Ioan 15, 7: „*Dacă rămîneți în Mine, și dacă rămîn în voi cuvintele Mele, cereți ori ce veți vrea, și vi se va da!*“

Amintiți-vă, erau niște oameni religioși, cei care au făcut asta. Nu erau niște profani, ei erau oamenii cei mai religioși, ai aceluia timp. Și cei care răstignesc astăzi sînt oamenii religioși. Aceași răstignire, același lucru astăzi.

Acolo L-au răstignit pe El. Cînd? Cînd ei au respins Cuvîntul lui Dumnezeu manifestat, acceptînd crezul lor, în locul Cuvîntului. Asta este ceea ce fac ei astăzi. EL era Cuvîntul, și ei au respins Cuvîntul. Aceasta este ceva, ce vreau ca să nu pierdeți. **EL era Cuvîntul, și cînd ei L-au respins ei au respins Cuvîntul. Și cînd L-au respins la urmă L-au răstignit. Și aceasta au făcut ei astăzi: resping Cuvîntul lui Dumnezeu și acceptă crezurile lor, răstignind în mod public înaintea comunităților lor lucrarea Duhului Sfînt. Ei sînt vinovații, și eu îi acuz în Numele lui Isus Hristos.**

De 15 ani Îl văd mișcîndu-se deasupra țării, și ei își țin încă crezurile lor. Ei sînt vinovații! Ei au respins Cuvîntul care ar fi adus toate bisericile împreună, și ar fi făcut o mare uniune frățească printre penticostali și toți ceilalți. În loc să facă asta ei L-au respins, L-au neglijat au rîs de El, și L-au numit cum au vrut; și acum prin confederația bisericii, care este planul satanic, ei încearcă să vină înăuntru și spun: „Noi am venit să cumpărăm ulei.“ Ei sînt respinși astăzi. Ei sînt vinovați de răstignirea lui Isus Hristos. Voi trebuie să luați condițiile lui Dumnezeu ..., ale voastre nu merg.

Ei au respins Cuvîntul lui Dumnezeu, manifestat pentru crezurile lor, și ei fac astăzi același lucru. EL era Cuvîntul — Ioan 1, 1; Evrei 13, 8

spune că El este același, ieri, azi, și în veci.“

Ei Îl răstignesc din nou. Știți că Biblia spune că noi putem face aceasta? Să mergem în Evrei cap 6. și să citim un pic, și să vedem dacă noi Îl răstignim pe Fiul lui Dumnezeu din nou? Să vedem dacă se poate face asta? Voi spuneți: „Nu–L poți răstigni a doua oară pe El.“ Vom vedea dacă putem sau nu. Cuvîntul lui Dumnezeu este Adevărul! Evrei 6, 1–3;

„De aceea să lăsăm adevărurile începătoare ale lui Hristos și să mergem spre cele desăvîrșite, fără să mai punem din nou temelia pocăinței de faptele moarte, și a credinței în Dumnezeu, învățătura despre botezuri, despre punerea mîinilor, despre învierea morților și despre judecata veșnică.

Și vom face lucrul acesta dacă va voi Dumnezeu.“

Vedeți? Pavel vrea să se cunoască, că aceste lucruri sînt absolut esențiale; botezurile, punerea mîinilor, învierea, și a doua venire. Toate acestea sînt veșnice, ele sînt în mod absolut Adevărul. Acum observați. Citiți cu mine al patrulea verset:

„Căci cei ce au fost luminați odată și au gustat dorul ceresc, și s–au făcut părtași Duhului Sfînt, și au gustat Cuvîntul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor, și care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși și aduși la pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei pe Fiul lui Dumnezeu și–L dau să fie batjocorit.“

Acesta este Cuvîntul meu sau a LUI? Un om care ajunge la o cunoștință ... Amintiți–vă, ei niciodată nu L–au primit, ei erau credincioși pînă la o limită. După ce noi am primit cunoștința Cuvîntului lui Dumnezeu, și tu ajungi la ea prin cunoaștere, din citirea Lui și înțelegerea Lui, și apoi Îl respingi, atunci este imposibil pentru tine să fi mîntuit. Ați citit aceasta? Au primit o cunoaștere a Adevărului ... Tu doar o înțelegi, tu nu ai dobîndit–o, ai avut–o în tine.

Sînt ca acei credincioși care au ieșit ... Este un tip al acelei ieșiri. Acest al treilea exod este doar un tip al rămășiței dintre ei.

Israel a ales 12 bărbați, unul din fiecare trib, cap denominațional, și i–au trimis dincolo de graniță, în țara promisă, să vadă ce este acolo, ce vor avea. Și ei s–au întors înapoi, plîngîndu–se că: „Noi nu sîntem în stare să facem asta.“ Dar acolo au fost doi din cei 12, Iosua și Caleb

care au primit Cuvîntul, care spuneau: „Dumnezeu a spus că este al nostru, și noi sîntem mai mult decît capabil să luăm țara.“

Ce a fost asta? Credincioși pînă la o anumită limită. Ei erau născuți în biserică, ei erau conducătorii; ca să zicem așa, ei erau episcopii. Ei au pășit pînă în punctul în care Cuvîntul lui Dumnezeu a fost arătat a fi Adevărul. Acolo era țara ei, nu fuseseră acolo niciodată. Ei nu știau că era acolo. Dar ei au coborît și au văzut că era acolo. Iosua și Caleb au intrat în ea și au adus un ciorchine mare de struguri, și i-au lăsat să guste din el. Ei au gustat din roadele bune ale țării, și apoi au venit înapoi și au spus: „Noi nu putem s-o facem, noi nu sîntem în stare s-o facem.“

Același grup pe vremea lui Isus Hristos ... „Învățătorule, noi știm că Tu ești un Învățător venit de la Dumnezeu.“ Vedeți limita, granița? „Noi știm că ești un Învățător venit de la Dumnezeu, nici un om nu poate să facă lucrurile pe care le faci Tu. Noi recunoaștem că Dumnezeu trebuie să fie aici.“ De ce nu L-au acceptat? De ce nu L-au primit? Granița, granița!

Iată-i acum în acest al treilea Exod; același semn, aceeași manifestare, aceeași limită, același Duh Sfînt, aceleași lucruri, același Dumnezeu, același Mesaj, și ei nu pot să-L primească, ei ar trebui să renunțe la legitimația lor. Ce este aceasta? Ei au o cunoștință a Adevărului. Ei au văzut că acesta este Adevărul. Ei nu-L pot nega. Ziarele trebuie să mărturisească că L-au văzut. Fotografiile, ziarul dovedesc, mărturiile doctorilor despre cei vindecați, învierea morților; toate acestea trebuiau să spună că este El. Și proorociile, nici una din ele d-ea lungul anilor nu a dat greș, fiecare din ele sînt exacte pînă în mici detalii. Ei nu pot spune decît că a fost Dumnezeu. Dar ei n-o pot accepta.

Acea grupă de predicatori din Chicago, trei sute și ceva de oameni, trebuiau să fie botezați în Numele lui Isus Hristos. De ce nu au făcut-o? Prețul a fost prea mare. Ei nu puteau s-o facă; Ce au făcut? Ei retifică pentru ei despărțirea între har și judecată. Căci este cu neputință pentru cei ce au fost luminați odată, au fost aduși să vadă Adevărul, și au o cunoștință a Adevărului, și ei au gustat Cuvîntul bun al lui Dumnezeu; Dacă ei se întorc de la El, să fie reînnoiți și să spună: „Bine, acum voi spune da!“

Voi presbiterieni, voi metodiști, baptiști și lutherani și oameni de

afaceri al Evangheliei pline, spuneți că veniți înăuntru, dar îndepărtați Mesajul. Persoane individuale vor primi desigur, dar nu biserica. Voi trebuie să ieșiți afară din biserică, dacă doriți să—L primiți.

Dar când vă gândiți că biserica presbiteriană va primi Duhul Sfânt, și ei lasă să cadă documentele lor și ... Nici să nu vă gândiți la asta. Și voi metodiștii, gândiți că o veți face? Niciodată. Credeți voi că trinitarienii vor primi vreodată Numele lui Isus Hristos, și să vă botezați fiecare din voi în acest Nume? Niciodată nu o veți face, dar unele persoane vor ieși, și o vor face. Și acesta este semnul venirii Lui! Dar pentru bisericile care au văzut Adevărul, și L—au respins în consiliile lor, este imposibil.

Ei sînt vinovați de răstignirea lui Isus Hristos. Și eu îi acuz prin Cuvîntul lui Dumnezeu, că Dumnezeu s—a identificat în mod clar pe Sine în Cuvîntul Său, în zilele de pe urmă, și S—a făcut pe Sine cunoscut, că El este încă același, ieri, azi, și în veci, și ei L—au respins cu răceală. Voi sînteți vinovați de răstignirea lui Isus Hristos prin huliarea Duhului Sfînt. Așa este.

Vom merge la Evrei 10. Din nou ni se spune în Scriptură, nu numai că este imposibil, dar asta ne separă pentru veșnicie de Dumnezeu. Voi nu mai puteți veni nici odată în prezența lui Dumnezeu, când respingeți Duhul Sfînt și vă bateți joc de El. Asta este linia de graniță a credincioșilor.

Ați gustat din Cuvînt. O acei oameni nu erau credincioși, spuneți voi. Ei erau credincioși, sau așa susțineau, dar când a venit Cuvîntul ... Ei erau Israeliți, ei au ieșit de sub Sînge. Ei au ieșit sub semnele lui Moise, ei au văzut acele semne la lucru.

Dumnezeu le spusese: „Vă voi duce dincolo!“

Și cînd s—a ajuns chiar la principiul Cuvîntului făgăduit, ei au spus: „O, noi nu putem s—o facem.“ Și acolo erau roadele ca să dovedească că țara era bună. Cuvîntul lui Dumnezeu este corect.

Dumnezeu a spus: „Vă voi da țara“ — dar împrejurările?

„O, noi sîntem ca niște lăcuste față de ei, noi nu o putem face.“

Cu cîțiva ani în urmă, cînd acest vechi acoperiș ținea în loc de cort, cineva a venit și mi—a spus: „Billy, într-o zi ai să ajungi să predici la patru stîlpi, cu acest Mesaj.“

I—am spus: „Voi predica la patru stîlpi, căci Dumnezeu poate ridica din acești stîlpi copiii lui Avraam.“ Acesta este adevărul, i—am spus:

„Dacă ai ceva prin care poți infirma, să vedem.“ Una este să faci valuri, dar cînd se ajunge la locul unde trebuie arătat, este altceva. Asta este diferența, așa este. Aici Îl răstignesc pe El din nou, prin crezurile lor.

Cu confesiunile lor, ei Îl răstignesc din nou, astăzi aici. Acum să mergem mai departe în Evrei cap. 6. Am putea citi aici mai departe, dacă am avea timp suficient. Mi-am notat aici un text biblic în care spune; că va fi imposibil pentru cei care au avut Lumina, și au avut parte de Duhul Sfînt. Nu avem timp să intrăm mai mult în acest text, pentru că mai am un text pe care vreau să-l citesc imediat.

Notați! Ei răstignesc pe Fiul lui Dumnezeu din nou. Cum? Gustînd și văzînd că este Adevărul, și apoi se întorc și-L neagă.

Aceasta este ceea ce a făcut această națiune. Aceasta au făcut-o oamenii aceștia și bisericile. Ei L-au respins și au răstignit Mesajul, ei au răstignit Adevărul pentru oameni. Ce i-au făcut lui Isus? L-au batjocorit, au smuls hainele de pe El, L-au atîrnat pe cruce, și L-au pironit acolo pe El, Domnul Vieții. Același lucru îl fac ei astăzi, prin crezurile lor. Ei smulg bunătatea și îmbrăcăminteia Evangheliei, încercînd să o pună în alt loc, și-L pun pe cruce pe El. O, Doamne!

Acolo ei L-au răstignit ... ! Acum ultimul cuvînt: „*Pe El, cea mai scumpă ființă*“. De ce au făcut-o? Ei nu L-au cunoscut. De ce o fac astăzi? Ei nu știu că acesta este Adevărul. Ei nu sînt surzi și orbi la acest Adevăr. Ei nu-L recunosc; acesta este motivul. Crezurile și tradițiile lor i-au îndepărtat de Cuvîntul lui Dumnezeu.

Acum pentru voi care sînteți aici, fiți foarte atenți. Știu că este cald. Și eu sînt încălzit. Dar frate, acest Cuvînt este Viață dacă te ții de El. Nu este ceva, despre care vorbim numai, și să se împlinească mai tîrziu. Este ceva care este deja aici cu noi, și se împlinește acum, nu ceva ce va fi, ci ceva ce este deja. Noi nu mărturisim numai, noi știm ce a făcut El, noi știm ce va face El, și acuma noi spunem ce face El. Este timpul nostru. Poate noi nu vom trăi să vedem răpirea. Eu pot muri astăzi, la fel și tu. Noi nu știm, dar răpirea va veni. Cînd va veni noi vom fi acolo, nu vă îngrijorați, acolo vor fi toți acei care au crezut, și au așteptat aceasta de-a lungul anilor. Ei au umblat în lumina zilei lor, și aici este Lumina; „Isus este același, ieri, azi, și în veci.“ Uitați crezurile voastre, și credeți acest Cuvînt. Acesta este Adevărul. Isus a spus: „Cuvintele Mele sînt Duh și Viață.“ Cum vreți să primiți viață, dacă voi respingeți Viața?

Cum vreți să băgați într-o dogmă, care este moartă, Cuvîntul Vieții? Dați afară Cuvîntul Vieții ca să luați moartea, cum vreți să acceptați ambele în același timp? Nu o puteți face, lăsați ca cuvîntul oricărui om să fie o minciună, fiecare dogmă este o minciună, numai Cuvîntul lui Dumnezeu este Adevărul.

Eu provoc pe oricine să-mi arate, și eu știu că această bandă merge în toată lumea, orice om, orice episcop, sau oricine ar fi, să arate unde a fost botezat cineva în Noul Testament în numele Tatălui, a Fiului și a Duhului Sfînt. Vă voi arăta cum au fost botezați fiecare, iar dacă cineva a fost botezat astfel, trebuie să fie rebotezat, pentru a primi Duhul Sfînt. Ce veți face cu aceasta? Rămîneți afară cu crezurile voastre! Dacă o faceți, veți muri! Voi sînteți vinovați că ați luat pe Domnul Vieții cu mîini rele, Cuvîntul Vieții și L-ați răstignit pentru oameni.

Ce au făcut ei? Ei nu L-au recunoscut. Azi oamenii umblă în necunoștință, ei nu știu că acesta este Adevărul. Ei cred că este un fel de teorie. Ei nu sapă destul de adînc ca să intre în Duhul Descoperiri. Ei nu se roagă destul, ei nu-L cheamă destul pe Dumnezeu, ei o iau prea ușuratic. „O da, eu cred că există Dumnezeu.“ Desigur, dracii cred același lucru. Dracii o cred mai mult decît mulți oameni, care pretind că cred; dracul o crede și tremură. Oamenii doar o cred și trec mai departe, dar dracul tremură, știind că i se apropie judecata. Și oamenii cred, dar nu dau nici o atenție judecății care se apropie.

Vinovați de răstignirea Lui! Desigur! **„Acuz această generație, găsind-o vinovată prin același Cuvînt care i-a găsit vinovați și atunci.** Isus a spus: „Cine Mă poate învinovăți? EL era Cuvîntul făcut Trup. Și azi același Cuvînt s-a făcut Trup.

Petru în Fapte 2, i-a acuzat pentru uciderea unui OM, Hristos care era Cuvîntul. Eu acuz această generație pentru încercarea de a ucide Cuvîntul, care s-a manifestat într-un om. Urmăriți pe Petru. Mînia lui sfîntă s-a aprins destul de mult. Fapte 2, 22:

„Bărbați Israeliți, ascultați cuvintele acestea; Pe Isus din Nazaret, om adevărat de Dumnezeu înaintea voastră prin minunile, semnele și lucrurile pline de putere, pe care le-a făcut Dumnezeu prin El în mijlocul vostru, după cum bine știți.“

O, închipuiți-vă cum s-au simțit ei.

„Ascultați voi bărbați a lui Israel ...“ Voi oameni din biserici, voi

oameni sfinți, voi preoți, voi oameni care se presupune a fi oameni ai lui Dumnezeu, ascultați aceste cuvinte: „Isus Hristos a fost dovedit în mijlocul vostru.“ Acum vă spun vouă preoțimii, și vouă oamenilor, El este aici, El care era Viața, care era în El. EL este aici, lucrând prin oameni, și declarându-se pe Sine prin semnele și minunile pe care El le face. Și aici au atârnat pe pereți dovezile științifice ale identificării Lui. Și au fost oameni care au fost morți, și iată că acum ei sînt vii aici. Și cei mîncăți de cancer sînt toți bine astăzi. Astăzi orbii văd, iar șchiopii umblă. EL este, Isus din Nazaret.

„Pe Omul acesta, au dat în mîinile voastre, după sfatul hotărît și după știința mai dinainte a lui Dumnezeu, voi L-ați răstignit prin mîna celor fărădelege!”

Aceasta este o acuzație? EL acuza Sinedriul. **Și eu acuz astăzi confederația bisericilor, acuz penticostalii, bapțiștii, presbiterienii, și fiecare denominațiune din lume. Cu răutate, cu lăcomie egoistă ați luat Cuvîntul Vieții, și L-ați răstignit înaintea oamenilor, și L-ați hulit și L-ați numit fanatism, Cuvîntul pe care Dumnezeu l-a ridicat în mijlocul nostru, ca să dovedească că El este același, ieri, azi și în veci, eu acuz această generație.**

Dumnezeu S-a dovedit pe Sine că-i viu, Dumnezeu a dovedit că acesta este Cuvîntul Lui. Ce altceva aveți decît o grămadă de dogme și crezuri? Unde-L puteți arăta voi pe Dumnezeul cel viu? Căci ați respins Cuvîntul Vieții care v-ar fi putut da aceste lucruri. O, ce timp trăim noi acum!

Petru a spus: „Voi L-ați luat cu mîini rele și L-ați răstignit și omorît!”

„Dar Dumnezeu L-a înviat dezlegîndu-l legăturile morții, pentru că nu era cu puțință să fie ținut de ea.”

Și prin crezurile și organizațiile voastre și forma de evlavie, voi ați negat puterea învierii Lui. Dar a sosit ceasul; ultimele zile, zilele de pe urmă, sînt aici cînd Dumnezeu a promis conform Maleahi 4, 5; și El se va ridica în zilele de pe urmă și va întoarce inimile oamenilor la binecuvîntările de la început, și la credința de la Rusalii a părinților. Și voi nu o puteți nega, și voi nu vă puteți opune ei. **Și acum vă condamn ca vinovați și vă provoc, și vă acuz înaintea lui Dumnezeu, că răstigniți cu mîini rele, egoiste, denominaționale, Cuvîntul lui**

Dumnezeu, înaintea oamenilor. Și vă declar vinovați, și gata pentru judecată. Amin!

Da domnilor. Eu chem același lucru pe care la chemat și Petru. El a chemat acea generație la pocăință, eu chem această generație la pocăință, pocăință față de Dumnezeu și la Adevărul original al Cuvîntului. Întoarceți-vă înapoi la credința părinților. Întoarceți-vă înapoi la Duhul Sfînt, pentru că Dumnezeu nu se poate schimba. Cînd Dumnezeu a spus: „Aceste semne vor însoți pe cei ce vor crede.“ EL trebuie să susțină aceasta pînă în veșnicie; este Cuvîntul Lui.

Cînd voi spuneți: „Strîngeți mîna“ sau „ia împărțășania“, ori altceva, sau vreun crez sau ceva care ar suna astfel; că orice bețiv, orice om, orice necredincios o poate face, orice înșelător sau prostituată poate face aceasta; să ia împărțășania, să aibă o formă și alte lucruri de felul acesta.

Voi o puteți face, dar Isus a spus că aceasta va fi identificarea: „Aceste semne vor însoți pe cei credincioși, în toate generațiile. În Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în alte limbi, vor lua șerpi în mînă, dacă vor bea ceva de moarte nu-i va vătăma, își vor pune mîinile peste bolnavi și aceștia se vor însănătoși. Vindecați pe bolnavi, înviați pe morți, scoateți draci, fără plată ați primit, fără plată să dați.“

Toate aceste aranjamente mari, pentru a face bani, și alte asemenea lucruri, s-au amestecat în lucrurile sfînte de azi; nu-i de mirare că ei sînt așa de plin de judecată.

Acest nou Calvar este biserica, așa numitul loc prea sfînt, marile amvoane, altare catolice. Cel metodist, cel baptist, cel presbiterian, cel lutheran, cel penticostal, cele mai sfînte locuri, acolo a primit El loviturile cele mai grele — un nou Calvar. Unde s-a petrecut? În locurile sfînte, bisericile. De unde Îi vine răstignirea? De la păstori. Voi fățarnicilor, voi știți mai bine aceasta! Nu sînt supărat, dar ceva dinăuntru mă mișcă. Dumnezeu s-a identificat complet în mijlocul vostru.

Unde a primit El împunsătura din coaste? Unde a primit El loviturile? Pe calvar. Unde le primește El astăzi? De la amvon. De unde veneau? Din Ierusalim. De unde vin acum? Din denominațiuni, cele care susțin că-L iubesc. Acestea sînt cele care o fac astăzi. Al doilea Calvar, acolo a primit El loviturile împotriva Cuvîntului. Acestea sînt cele ce L-au țintuit pe El. Cine este El? EL este Cuvîntul. Unde este El

străpuns cel mai tare? La amvon, la locul cel mai sfânt, exact cum a fost atunci.

Eu am dreptul să acuz această generație. Am dreptul să o fac, ca un slujitor al Evangheliei lui Isus Hristos cu semnele Sale, și dovedind că este Dumnezeu. Am dreptul să aduc o acuzare împotriva acestei generații. Căci cele mai grave împușcături I-au venit chiar de la amvon, unde ei au criticat și au spus: „Nu vă duceți să ascultați acele lucruri, acelea vin de la diavolul.“ Chiar în locul în care se presupune că este iubit.

Și adevăratele semne care Isus a spus că vor avea loc ... Cuvîntul lui Dumnezeu este mai ascuțit decît o sabie cu două tăișuri. Cuvîntul judecă și deosebește simțurile și gîndurile inimi; și ei Îl numesc diavol. De unde vine asta? De la amvon, locul sfînt! O Dumnezeule, cum poate privi El aceasta? Doar milă, asta-i tot, har. Nu putem face altceva decît să ne îndreptăm spre judecată. Noi sîntem deja acolo.

Gîndiți-vă la aceasta; Cele mai grele lovituri le primește de la amvon. Acolo este noul Său Calvar. Ei Îl răstignesc pe El, Cuvîntul, la amvon. Cum? Cum o fac? Prin forma lor de evlavie. Exact așa.

Încoronat de auditoriu, și batjocoritorit! EL a primit o nouă coroană cu spini. Batjocorit, lovit de la amvon, încoronat de batjocoritori. Este El răstignit din nou? Dezbrăcat de crezuri făcute de oameni, învățături ai denominațiunilor, împotriva Cuvîntului Său. Ei L-au dezbrăcat, și L-au condamnat la rușine.

Isus spunea: „Degeaba Mă cinstesc ei“ Degeaba. Nu fac nimic bun. Cui se închină ei? Ei se închinau aceluiași Dumnezeu. În ziua primei Lui răstigniri, ei se închinau aceluiași Dumnezeu. Același lucru este astăzi. Degeaba construiesc ei aceste denominațiuni. Degeaba construiesc ei aceste seminarii. Degeaba au ei aceste crezuri, avînd ca învățătură niște porunci omenești, și negînd Cuvîntul lui Dumnezeu. Ei sînt vinovați de uciderea Domnului Vieții, prin învățătura unor doctrine în locul Cuvîntului Său: „În zadar îmi slujesc“ — dezbrăcat, lovit, încoronat.

Cînd ei văd femeile cu părul lung, ei spun: „Această femeie este cam demodată,“ nu-i așa? Amintiți-vă, aceasta este batjocură. Aceasta este coroana pe care o purtați. Dumnezeu a spus că este coroana voastră. Purtați-o cu mîndrie. Aleluia! Purtați-o cu mîndrie, ca și cum ați purta

o coroană cu spini pentru Domnul vostru! Să nu vă fie rușine! EL a spus aceasta. Nu contează ce spun aceste Isabele de azi, nu contează ce spun acești impostori, care stau la amvon și-L răstignesc pe Hristos, voi purtați-o cu mândrie. Dumnezeu a spus așa. Voi doar păstrați-o.

Încoronat din nou de batjocoritori, lovit cu crezuri de la amvon.

EL are o nouă Golgotă. Unde L-au dus? Aceste coruri bine îmbrăcate, femeii cu pantaloni scurți, cu părul tăiat scurt, și cu fața machiată, cântînd în cor ca niște îngeri talentați. Aceasta este noua Lui Golgotă. Doar un modern strip-tis, protejat de o lege, ca la Sodoma și Gomora.

Dacă vedeți o cățea pe stradă, după un timp se apropie un cîine și apoi se întîmplă ceva ..., apoi toți vor fugi după ea. Ceva s-a întîmplat cu ea, voi știți de ce? De ce aceste femei își dezbracă hainele și ies afară pe stradă? Să nu îmi spuneți că nu este același lucru. Este o identificare, nu condamn bărbatul. Dar ele sînt protejate de legea Sodomei. Eu spun că este o rușine fărădelege pentru ele, să umble așa. Și predicatorii de la amvoane ar trebui să aibă combinizoane în loc de haine preotești! Ei stau acolo și permit aceasta, și le este rușine să vorbească împotriva lor, pentru că denuminațiunea lor i-ar da afară. Prin aceasta voi răstigniți pentru adunare, Cuvîntul lui Dumnezeu, care spune că este o rușine pentru o femeie, să poarte o îmbrăcăminte care aparține bărbatului! Eu condamn acest lucru. Îi acuz ca o crucificare a Cuvîntului lui Dumnezeu înaintea oamenilor. Femeii cu părul scurt, purtînd pe stradă pantaloni scurți, și stau și cîntă la cor.

Cineva m-a întrebat, o femeie: „Unde crezi că le-au găsit?”

Am spus: „Dacă Domnul mi-ar cere să deosebesc o duzină din toată lumea aș fi speriat de moarte.” Stînd acolo, prin darul deosebiri duhurilor, am văzut asupra lor astfel de lucruri murdare, fumînd și stau la cor, și cîntă în această condiție, lăsînd pe ascultători să le vadă, ca și cum ele ar fi ... „Dacă ea poate face așa ceva, atunci o pot face și eu.”

O viață creștină, este o viață de sfințenie și puritate de slujire, predicatorule. **Îi acuz în Numele lui Isus Hristos, pentru indecență și murdărie.** Ei au adus Evanghelia în dizgrație. Și cei ce încearcă să o țină sînt numiți fanatici, numiți demodați. Prostie! **Îi acuz în Numele lui Isus Hristos.**

Doar un strip-tis modern de pe stradă cîntă în cor, care fumează,

spun glume murdare, au trei sau patru bărbați, și apoi după al șaselea vin și cîntă în cor, pentru că au voce. Voi sărmani intelectuali, pierduți duhovnicește, lepădați pe baza propriilor voastre temeieri, voi citiți aceeași Biblie pe care o citește orice om; dar ați respins Duhul lui Dumnezeu, pînă acolo spune Biblia, că li se va trimite o lucrare de rătăcire, să creadă o minciună, și să fie blestemați de ea! Voi chiar credeți că sînteți bine, iar Biblia spune, că voi o veți crede și veți fi blestemați de aceeași minciună pe care voi o credeți a fi adevăr. **De aceea vă acuz, prin Cuvîntul lui Dumnezeu.** Voi învățați pe oameni greșit, și răstigniți principiile lui Hristos de sfințenie, și viața de sus.

O persoană poate pași pe stradă, și să fie o altă persoană. Predicatorii stau pe stadioane și fumează — pietre de potignire. Femeile în corurile lor poartă pantaloni scurți, părul tăiat și se machează, și ei le numesc soră cutare și cutare, iar Biblia condamnă aceste lucruri. Păstorul le spune: „Mergeți la petreceri, rămîneți însă membri ai unei biserici, păstrînd mărturia și trăiți cum vreți ...“

Să nu credeți că vorbesc numai de presbiterieni, eu vorbesc de voi penticostali. Voi ați cunoscut odată Adevărul, dar v-ați gîndit că nu-L puteți ține. Voi n-ați putut ține păstorul vostru. Păstorul vostru nu și-ar fi putut păstra slujba, așa de bine renumită, și o biserică așa de mare în care să predice, dacă ar fi condamnat aceste lucruri. Organizația l-ar fi dat afară. Așa că el trebuia să-și păstreze slujba. De aceea el și-a vîndut dreptul de întîi născut, pentru blidul de linte al lumii ca Esau. Și ce va primi el pentru asta? Căderea în prăpastie, și să fie blestemat. **Îi acuz ca prostituți al Evangheliei.**

Eram într-o zi la un studiu, într-o mare biserică penticostală, cu fruntașii acestora. Ei nu stiau că eu eram acolo. Și am văzut la cor acești Rickys și Ricketos vopsite. Nici una nu avea părul lung; toate cu părul tăiat scurt, și toate machiate. Și acei mici Rickys în jurul lor. Și un alt om strîngea colectă pentru misiune. El acționa ca un orb, umbla cu coșulețul printre rînduri, spunînd tot feluri de hule despre strîngerea colectei; și ei s-au suit la cor să cînte „Mesia“ . O Doamne! Și ar fi putut face o treabă bună, dar nu era locul potrivit. NU, era moartă! Vedeți? Asta este. Aceasta este noua lui Golgotă.

Dacă o femeie cu părul lung și nemachiată, îmbrăcată cum trebuie, ar veni să cînte acolo, ei și-ar bate joc de ea. Dacă ea ar îndrăzni să spună

ceva despre aceasta, ei ar da-o afară de la cor. Lăsați un predicator al Evangheliei să spună ceva despre asta de la amvon, și ei îl vor da afară din organizație. Voi răstigniți pe Fiul lui Dumnezeu din nou, și—L expuneți la o rușine publică. Evanghelia Lui pe care pretindeți că o predicați, voi ÎL răstigniți. **Acuz această generație care —L respinge pe Hristos prin Cuvîntul lui Dumnezeu și prin puterea Lui, din aceste zile de pe urmă care dovedesc că El este încă viu!**

Da, ei sînt împotriva Cuvîntului lui Dumnezeu legitimat în mod precis. Organizațiile lor nu—L pot suporta.

Marile biserici și denominațiuni sînt noua Lui Golgotă. O spun din nou: „Strip-tisul lor modern este prezent în corurile lor. Marii preoți, a fiecărui denominațiuni, strigă la fel ca acei mari preoți de atunci: „Vino jos și arată-ne o minune’!“ Aceasta a fost prima răstignire. La fel este și astăzi. I-am auzit spunîndu-mi: „Am auzit că învii morți, nu-i așa? De ce nu te duci la cimitir, ai acolo un copil și pe nevastă-ta.“

Lui Isus I-au spus: „Am auzit că invii morți, avem un cimitir plin, vino și înviei.“ O prostie produce o prostie.

Mari biserici, mari coruri, și mari preoți ai zilei de azi spun: „Vino și arată-ne o minune, ce denominațiunea noastră n-o poate face?“

După o emisiune radiodifuzată în Jonesboro Arcansas, în care am vorbit despre o femeie, care a fost vindecată, un bărbat aparținînd unei anumite denominațiuni a spus: „Eu provoc pe oricine să—mi arate un miracol (o minune).“ M—am dus la un doctor, și la un bărbat care fusese vindecat de cancer, și la o femeie care fusese bolnavă 20 de ani în cărucior, și a fost vindecată, și i—am luat cu mine. Am fost la el și i—am spus: „Iată—i, acum eu vreau cei 1000 de dolari pe care tu le—ai promis.“

El a spus: „Bine ... să vezi ... păi ... nu—i am aici, sînt la Warco — Texas, unde este cartierul nostru general.“

Am spus: „Bine vom merge acolo să—i luăm. Vom pleca mîine.“ I—am mai spus: „Aici este un doctor care spune că acest om a avut cancer. Iată analizele și radiografia lui cu raze X. Aici este o femeie, despre care toți vecinii știu că a fost bolnavă de 20 de ani în cărucior, și acum merge. A umblat de la un doctor la altul; și iat—o acum aici. Ai spus că dai 1000 de dolari, eu vreau să—i pun în fondul misiunii.“

„Sînt la Waco — Texas,“ a spus el.

„Vom pleca mîine să-i luăm,” i-am spus.

El a mai spus: „Stai puțin să-ți spun ceva: „Voi lua o fetiță cu mine, voi lua un aparat de ras, și-i voi tăia mîna, iar tu o vei vindeca înaintea fraților noștri, și ei îți vor da banii.”

Am spus: „Diavole!”

„Dacă ești Fiul lui Dumnezeu, dă-te jos de pe cruce. Spune-ne cine Te-a lovit.” Numai cu o zdreanță pe El, ei Îl loveau și spuneau: „Dacă ești un prooroc, spune-ne cine Te-a lovit?”

Dacă ești Fiul lui Dumnezeu dă-Te jos de pe cruce!

Conducătorii orbi ai celor orbi. Ei au nevoie de vindecare mintală; un om care face asemenea lucruri, sau spune astfel de lucruri, ar avea nevoie de vindecare a minților. Desigur.

Un vechi și cunoscut refren: „Arată-ne o minune. Stăpîne, am dori să vedem o minune de la Tine.” Cînd în fiecare zi se petreceau, așa cum Dumnezeu le călăuzea să-se împlinească. Dar ei nu erau prezenți. Și dacă erau Îl numeau Belzebul, diavolul. „Stăpîne am vrea s-o faci cum o vrem noi, am vrea să mergi acolo unde am vrea noi!” O da! Ei nu-L puteau mînuî. Acesta este motivul pentru care ei L-au alungat din mijlocul lor. Ei încearcă să facă același lucru și astăzi. Și prin conciliul ecumenic ei vor reuși s-o facă. Toate vor intra acolo; acest vechi și cunoscut strigăt. Aici vedem din nou locul cel mai religios, cei mai șlefuiți teologi, strigînd din nou împotriva Lui. Cei mai buni teologi care ar fi trebuit să știe, cele mai mari biserici și cei mai instruiți teologi Îl aruncă din mijlocul lor. Ei nu-L vor. Voi spuneți: „Asta este greșit frate Branham!” Atunci nu ați fost aici să vedeți: „Epocile Bisericii,” sau să ascultați predica. N-ați fost aici să auziți cum Epoca Bisericii Laodicea este singura în care ei L-au dat afară din biserică. EL era afară, bătînd la ușă, încercînd să reintre. Ei L-au aruncat afară, pentru că nu L-au mai găsit nici o întrebuintare. Ei Îl răstignesc din nou. Amin!

Vă amintiți că proorocul din Cuvîntul lui Dumnezeu, ne-a spus dinainte în 2 Timotei 3, că în zilele de pe urmă, vor veni batjocoritori. Ei vor fi neînfrînați, trufași, iubitori mai mult de plăceri decît de Dumnezeu, cleветitori, neînduplecați, neîmblînziți, disprețuind pe cei buni, vînzători șolați, avînd doar o formă de evlavie, dar fîgăduindu-i puterea. Îndepărtează-te de aceștia, căci astfel de oameni, iau femeii proaste cu părul tăiat scurt, cu pantaloni scurți, și fețe machiate din loc

în loc. Exact așa este. El spune: „Îndepărtează-te de acest lucru în zilele de pe urmă.“

Să ne supunem proorocului. „Îndepărtați-vă de aceste lucruri în zilele de pe urmă!" Voi de aici; Vorbesc acumă Bisericii, DA îndepărtați-vă.

Slujitorii din acest timp ar trebui să știe aceste lucruri. Ei ar fi trebuit să-L cunoască pe Isus în zilele Lui. Dacă L-ar fi cunoscut, ar fi cunoscut acum timpul, dar ei nu-L cunosc.

Așa cum învățătorii evrei din vremea Lui ar fi trebuit să-L cunoască prin ziua Lui, așa este astăzi cu Cuvîntul lui Dumnezeu legitimat deplin. EL era Cuvîntul, și El a dovedit că El este Cuvîntul. EL a dovedit că El era Cuvîntul pentru ziua aceea. Și Dumnezeu a dovedit azi că El este Cuvîntul din această zi. Lumina acestui timp. Ei ar fi trebuit s-o cunoască atunci, și ei ar fi trebuit s-o cunoască acum. **Ei L-au răstignit atunci, și ei ÎL răstignesc acum. Îi acuz de aceasta, pentru că Dumnezeu îi va face să plătească pentru aceasta. Aceasta sclipește încă în mine.**

Dumnezeu a fost în zilele acelea iară pe pămînt. Isus le-a spus: „Ierusalime, Ierusalime, cît de des am vrut să te strîng într-un singur grup mare, dar tu n-ai vrut.“ Dumnezeu a încercat să-și reunească poporul Lui, acum în zilele de pe urmă, dar voi n-ați vrut. Voi ați dorit crezurile voastre, așa că acum sînteți sortiți distrugerii! Aceasta a primit-o Ierusalimul. El a fost distrus, ars, n-a mai existat. Și aceasta va fi exact într-una din aceste zile, cu toate aceste lucruri mari de aici. Marile voastre crezuri și denominațiuni, vor muri și vor dispărea, dar Cuvîntul lui Dumnezeu va fi în veci, și va trăi în veci.

Cele mai grele răni Le-a primit în casa aceasta, zișilor prieteni! Gîndiți-vă la aceasta! Stop! Eu mai aștept încă un minut! Slujitori, gîndiți-vă la aceasta! De unde Îi vin rănilor? Din casa așa zișilor prieteni. Așa cum a fost atunci, așa este și acumă. Gîndiți-vă, la Calvar. EL n-a fost înconjurat de barbari sălbatici, ci de slujitori care susțineau că-L iubesc. Și azi cînd Evanghelia este legitimată deplin, cînd marile semne ale învierii Sale sînt dovedite printre noi, nu sînt cei de pe stradă care sar la voi, ci așa ziși slujitori. Acei care ar trebui să-L iubească, sînt acei care-L înconjoară azi. Noi nu vrem să avem așa ceva printre noi, noi nu vrem ca acest om să ne conducă. Noi nu dăm nici un ajutor,

nu vom coopera la aceasta în acest oraș, dacă se întâmplă astfel de lucruri. Nu este altceva decât spiritism, este diavolul. Necunoscând Cuvîntul lui Dumnezeu, orbul conduce pe orb, ca și atunci ... Gîndiți-vă!

Puterea de a vindeca și de a elibera bărbați și femei de dragoste pentru această lume, pentru părul tăiat scurt, pentru fețe vopsite, care se numesc creștine, și duc o astfel de viață. Fumează, spun glume murdare, stau într-o societate misionară și țeș, cos și bîrfesc, ies pe stradă în pantaloni scurți, și alte asemenea lucruri, și se numesc creștine în fața altor femei.

Voi vă amintiți de povestea mea despre caracterul sclavului, el știa că era un fiu al unui rege. Ce trebuia să fim noi acolo, voi bărbați și femei? Acești preoți, aceste amvoane, unde El a primit lovituri, ei au arătat acest fel de viață și l-au aprobat printre oameni, acolo L-au străpuns ei. Ei neagă Puterea care le eliberează de aceasta, și aprobă astfel de lucruri, care sînt contrar Cuvîntului lui Dumnezeu, de exemplu; ca o femeie să-și taie părul scurt, sau să-și vopsească fața, sau să poarte pantaloni scurți. Este contrar Cuvîntului lui Dumnezeu, dar ei o aprobă, producînd un alt Calvar. Unde? Pe stradă? La bar? Nu, ci la amvon, la amvon!

Care era strigătul lor? „EL se face pe Sine Dumnezeu.“ Ei Îi neagă divinitatea (dumnezeirea). Ei încearcă să-L divinizeze și fac trei din El, cînd El este Dumnezeu, El era Dumnezeu, El va fi întodeauna Dumnezeu, același ieri, azi, și în veci. Cînd le vorbești de un singur Dumnezeu, ei îți rîd în față, și spun: „Noi credem într-o sfîntă treime.“ **ȘI EU CRED ÎNTR-UN SINGUR DUMNEZEU SFÎNT!** Puterea Lui de a vindeca, de a elibera, și să ia de la oameni, iubirea de lume, să ne elibereze ca pe Maria Magdalena.

Tîineți minte, ea era o mică Isabelă vopsită. Avea șapte draci în ea. Era o femeie care făcea strip-tis, ca aceste femei de azi pe stradă. Oriunde vă duceți puteți vedea aceasta. Așa cum era în zilele Sodomei, așa va fi. Priviți în jur dacă nu credeți. Peste tot, deschideți un ziar, o revistă. Ce găsiți? Tîineți minte ce s-a spus: „Cînd fiii lui Dumnezeu au văzut că fiicele oamenilor erau mai frumoase, ei le-au luat de neveste.“

Priviți la rușinea din Anglia. Priviți la rușinea de aici. Priviți toate lucrurile au devenit o casă a prostituției. De ce este așa? De ce a devenit

Rusia comunistă? Datorită vulgarității, și murdăriei, și lipsă de putere a bisericii catolice. Aceasta este exact, de ce această națiune preia comunismul într-o confederație a bisericilor, unindu-se cu biserica catolică, care va uni comunismul cu catolicismul. Și aici ei o fac. De ce? Pentru că ei au respins Evanghelia care îi separă și îi face oameni diferiți. Acesta este motivul. Și slujitorii amvonului arată aceste lucruri pentru un bon de masă, pentru a susține un crez, ei spun: „Eu aparțin de cutare și cutare,“ schimbând Puterea lui Dumnezeu cu educația.

EL le eliberează din acest neam ticălos, ca pe Maria Magdalena. Adevărata Putere care a putut lua această femeie de pe stradă, și s-o facă să se îmbrace corect, să acționeze ca o doamnă, să facă din ea o creștină, a fost condamnată Puterea, și au răstignit Omul pe Calvar.

Și astăzi adevărata Evanghelie și Duhul Sfânt, care iau aceste femei desbrăcate de pe stradă, și le face să se îmbrace, și să acționeze ca niște creștine, ei o numesc fanatism și nu o vor în adunarea lor, pentru că le agită oamenii, și fac și pe alte femei să facă la fel. Ce fac ei? Ei Îl elimină așa cum au făcut și atunci. Și acum ei răstignesc Adevăratul Cuvînt, și spun că este pentru un alt timp. **Îi acuz din nou. Exact cum au fost acuzați atunci!**

Semnul care l-a făcut pe acel îndrăcit să se îmbrace. Voi știți, dacă o persoană își scoate hainele de pe ea, este nebună. Dar o femeie? Îndrăcitul era nebun; el își smulgea hainele de pe el. Dumnezeu prin Puterea Sa, l-a făcut să se îmbrace, și cu mintea întreagă stătea în fața lui Isus. Priviți la Puterea care l-a făcut pe Bartimeu să vadă, chiar în mijlocul crezurilor lor. EL a fost pe pământ cînd era tot atîta necredință ca și astăzi, dar asta nu l-a oprit. EL a mers mai departe. EL nu i-a înșelat, El le-a spus: „Voi sînteți de la tatăl vostru — diavolul.“ EL a condamnat totul.

Puterea care l-a înviat pe Lazăr, și care a înapoiat viu pe fiul femeii din Nain (O Doamne)! Puterea care a putut face aceste lucruri, Cel care a spus dinainte lucrurile care se vor întîmpla. „Acolo este un măgăruș legat de un stîlp ...“ Și toate lucrurile pe care El le-a prezis; adevăratul Om care stăpînea Paștele. „Afară cu El, noi nu-L vrem printre noi și oamenii noștri. EL poluează învățătura noastră.“ Și ei l-au răstignit.

La fel este și astăzi: „Afară cu Duhul Sfânt!“ Ei nu vor să aibă de-a face cu El: „EL condamnă aceste lucruri, și le spune oamenilor; noi nu

vrem să se amestece în organizația noastră, este împotriva crezurilor noastre.“ Ei Îl răstignesc din nou. O Doamne!

Observați, ei numesc asta fanatism. Ei L-au numit și pe El un fanatic. L-au făcut nebun. Oricine știe că Biblia spune, că atunci când Isus era acolo, fariseii au spus: „Acest Om este un Samaritean, și El este dement.“ Ce înseamnă dement? Nebun, „Omul este nebun. Aceștia sînt o grupă de oameni nebuni care–L urmează. EL este Beelzebul.“

Ei spun din nou același lucru. „E ceva ca o vrăjitoare, e un ghicitor,“ punîndu–L din nou pe crucea rușinii. Care cruce? Care rușine? EL este Cuvîntul legitimat, ei au rîs de El, spunînd că este de la diavolul.

EL a spus: „Ei numesc lucrurile Sfinte ale lui Dumnezeu, că–s făcute de un duh necurat.“ Nici o iertare pentru așa ceva, făcîndu–L de rușine, încercînd să–L expună, numîndu–L fanatic sau înșelător.

„Nu vă duceți acolo. Nu participați la întîlnirile lor.“ Ce fac ei prin aceasta? Ei iau cuiele lor denominaționale și–L pironesc. Acești învățători, vînzători de plăceri lumești, neevlavioși, nebuni denominațional, iau cuiele denominaționale, și răstignesc pe Fiul lui Dumnezeu din nou cu ele de la amvon. De ce o fac? Ei iubesc laudele oamenilor, gradele pe care i le dă biserica, mai mult decît dragostea de Cuvîntul lui Dumnezeu. Eu îi condamn. Ei se pot conforma lumii, pentru că nu se pot conforma Cuvîntului, pentru că ei deja s–au conformt lumii. Această zi fătarnică în care trăim!

Nu este un Calvar suficient pentru Domnul meu! De ce faceți asta? Voi care presupuneți că–L iubiți, voi care cunoașteți că aceasta este Cuvîntul Lui, voi care puteți citi Apocalipsa cap. 22: „Oricine va scoate sau va adăuga un Cuvînt,“ de ce o faceți? Nu este suficient un Calvar pentru El? Eu stau în apărarea Lui. Eu sînt avocatul Lui. Și eu vă condamn prin Cuvîntul lui Dumnezeu. Schimbați–vă căile sau veți merge în iad; Denominațiunile voastre vor fi zdrobite. Eu vă acuz în prezența Judecătorului. Voi cu forma voastră de evlavie, fătarnicie . Nu este suficient un Calvar?

Așa cum a spus Ștefan: „Care din părinții voștri nu a făcut aceasta? Petru a zis același lucru: „Cu mîini rele L–ați răstignit pe Domnul Vieții.“

N–a spus însuși Isus: „Care din părinții voștri n–a omorît pe profeți? Și voi împodobiți mormintele lor?“ Așa trebuie să se întîmple celui

neprihănit, de-a lungul vremurilor. **Eu acuz acești oameni lustruiți, care merg la biserică, care-L resping pe Hristos în aceste zile. Voi cu forma voastră de evlavie, răstigniți pe Hristosul meu a doua oară, spunând că aceste cuvinte sînt pentru o altă zi, și nu pentru această zi. Vă acuz! Sînteți vinovați de aceeași crimă, de care au fost ei în ziua răstignirii. POCĂIT, I-VĂ și întoarceți-vă la Dumnezeu, sau veți pieri!**

O spun din nou: „Acolo bisericile, ei învățătorii, răstignesc prin hulă pe El, Cuvîntul.“ Doamne ai milă! Lăsați-mă să o spun încă odată; s-ar putea să fie neclar pe bandă: „Aici, bisericile; ei, sfinții; răstignesc prin hulă; pe El, Cuvîntul.“ Nici o mirare, că astăzi este același lucru.

Printre stînci crăpate, și cer întunecat,
Mîntuitorul meu, a murit cu capul aplecat,
Dar perdeaua deschisă, calea a arătat,
În bucuria cerească, și în ziua fără sfîrșit.

O spun sub inspirația Duhului Sfînt: **„Cine este de partea Domnului? Să vină sub acest Cuvînt!“** Dumnezeu va aduce cu siguranță această generație rea, care neagă și-L respinge pe Hristos, la judecată pentru hulă, răstignirea Cuvîntului Lui identificat. Voi mergeți la judecată. Eu acuz aceasta. Moise a spus: „Cine este de partea Domnului, să vină la mine,“ cînd Stîlpul de foc era acolo cu legitimare. Cine este de partea Domnului? Să ia Cuvîntul, să-și nege crezul, și să-L urmeze pe Isus Hristos în fiecare zi. Și eu vă voi întîlni în acea dimineață.

Să ne aplecăm capetele pentru rugăciune:

„O Doamne Dumnezeule, dătătorul Vieții veșnice, și Autorul acestui Cuvînt, care L-a înviat din morți pe Domnul Isus, care S-a identificat pe deplin, înaintea unei generații de necredincioși. A fost o dimineață lungă. Mulți stau aici, iar benzile vor merge în toată lumea. Slujitorii o vor asculta la studiile lor. Eu mă rog pentru ei Doamne. Lasă ca aceste cuvinte să cadă adînc în inimile lor, să taie, să îndepărteze totul ce este lumesc în ei, ca să poată spune ca acel slujitor metodist din Kentucky, care mi-a spus: „*Cînd am auzit; — Cele șapte epoci ale Bisericii — am auzit ca un strigăt; — Ieși afară din zidurile Babilonului.*“ El mi-a mai spus: „Am renunțat și am ieșit. Eu nu știam ce drum să aleg sau ce să fac, dar am ieșit.“ Binecuvîntat să fie curajul acestui tînăr însurat, cu doi

sau trei copii.

Dumnezeule, fie ca mulți să afle drumul spre Cuvîntul Tău, singurul drum al Vieții, căci El este Cuvîntul. Mă rog pentru fiecare, Tată. Spunînd aceasta nu o spun din cruzime, ci din dragoste; pentru că dragostea mustră. Și eu mă rog Dumnezeule, că oamenii o vor primi ca o muștrare.

TU, care a trebuit, să-î corectezi, Te-ai rugat pentru ei la cruce spunînd: „Tată iartă-i, ei sînt orbi, ei nu știu ce fac.“ Eu mă rog pentru acești slujitori de azi, care răstignesc din nou Cuvîntul, și-L înlocuiesc prin ținerea crezurilor lor, și denominațiunile și dogmele lor. Și apoi în fața oamenilor, ei critică Adevărul real, pe care Dumnezeu l-a legitimat, a fi Adevărul Lui. Noi ne rugăm pentru ei Tată, ca Tu să-î chemi din nou la Masa Ta de nuntă. Și fie ca ei să vină de această dată, și să nu găsească scuze. Căci eu îmi dau seama, că zilele de pe urmă ar fi trecut deja. S-ar putea să fie prea tîrziu deja. Eu sper să nu fie așa.

Binecuvîntează această mică adunare de aici. Ei nu au plecat, stau liniștiți și ascultă. S-ar putea să fi stat două sau mai multe ore la această adunare, și au auzit Cuvîntul Tău. Ei nu au ieșit, ei au stat liniștiți și au ascultat. Mulți dintre ei așteaptă mîncarea, și femeile stau cu copii lor și așteaptă. Ei se țin de fiecare Cuvînt.

Doamne eu îmi dau seama ce se va întîmpla cu mine în ziua judecării, dacă îi călăuzesc greșit pe acești oameni. Eu sînt conștient Doamne, atît de conștient, cît pot simți că încerc ca să-î aduc la Cuvînt, și să-î las să trăiască după Cuvîntul Tău. Spunîndu-le că Tu ești același, ieri, azi, și în veci, marele Duh Sfînt, este Isus Hristos sub forma Duhului Sfînt, același Om. Tu ai spus-o: „Încă puțină vreme, și lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea, căci Eu voi fi cu voi, și în voi.“ Și eu știu că acesta ești Tu Doamne. Și noi Te credem pe Tine, pentru că noi Te-am văzut făcînd aceleași lucruri în mijlocul nostru.

Noi ne predăm și pe noi înșine astăzi, noi o facem aici în această adunare. Și pe benzi Doamne, chiar în acest moment, fie ca fiecare bărbat și femeie, băiat sau fată, care aud, fie ca ei să facă o adîncă consacrare și predare completă în slujba Domnului.

Cercetează pe cei ce ascultă Doamne — în Putere — și vindecă pe cei bolnavi. E aici un băiat paralizat. Lasă ca marele Duh Sfînt ... Noi știm doar că stăm în prezența Lui Dumnezeu. EL o va face. TU poți

merge prin radio și televiziune, prin țară, și să vindeci pe bolnavi. TU ai trimis Cuvîntul Tău, și El i-a vindecat. TU poți face aceleași lucruri acum, eu mă rog Dumnezeu ca Tu să vindeci fiecare bolnav, fiecare paralizat, fiecare om nenorocit, aici și pentru ascultătorii acestor cuvinte. Îngăduie Doamne. Rugăciunea mea este pentru ei. Cu dragostea lui Hristos în inima mea, și cu simțul nevoilor lor în prezent, Doamne Ia-le pe Altarul de Jertfă, unde Trupul însîngerat al Mielului, stă ca Jertfă pentru bolile și păcatele noastre. Eu cer milă pentru acest popor. Vreau să stau în spărtură pentru ei ca Moise, o Doamne, și spun: „Dumnezeule ai încă puțină milă de ei, și dă-le o altă șansă!“ Nu-i judeca acum Doamne, lasă ca Evanghelia să meargă numai puțin mai departe.

Ei sînt condamnați, Doamne. Mă rog ca marea Ta milă și har, să se extindă pînă la ultima persoană, căruia nume este scris în Cartea Vieții. Și știu că ei vor. Nu este greu să te rogi în concordanță cu Cuvîntul Dumnezeiesc. Cuvîntul care a fost legitimat, Cuvîntul care a hotărît pe acești oameni, dinainte de întemeierea lumii. Nu este greu de rugat, ca Tu să mîntuiești pe acei a căror nume este scris în Cartea Vieții, pentru că știu că Tu o vei face. Isus a spus: „Tot ce Mi-a dat Tatăl, va veni la Mine.“ Și nici un om nu poate veni, decît dacă îi este dat.

Acum mă rog Dumnezeu, ca oriunde cad aceste Cuvinte, cît aici, cît și cei ce ascultă benzile, Duhul Sfînt va chema chiar acum, orice persoană hotărîtă dinainte de întemeierea lumii, cînd numele lor a fost pus în Cartea Vieții a Mielului. Fie ca ei să audă Vocea lui Dumnezeu vorbită astăzi, și ca acea voce interioară, să vorbească în inimile lor, spunînd: „Aceasta este Calea, mergi pe ea!“ Îngăduie aceasta Tată. O cer în Numele lui Isus.

În timp ce stăm cu capul aplecat: „Voi credeți că acesta este Adevărul?“ Eu pun mîinile peste aceste batiste, pentru bolnavi. Vreau să vă pun o întrebare. Sînt obosit nu mai sînt tînăr. Știu că trebuie să spun tot ce pot în fiecare lucru mărunț, pentru Împărăția lui Dumnezeu. Trebuie să predic de fiecare dată cînd am ocazia, fie că simt sau nu. Eu vin aici fiindcă simt că trebuie să o fac. Eu vreau să o fac. Și eu vă iubesc. Și eu nu spun lucrurile acelea pentru că o vreau, este o presiune în mine. Chiar acest lucru care a fost legitimat, este lucrul care mă presează să fac aceste lucruri. Și eu o spun cu dragoste. Nu vreau să

jignesc bărbații și femeile noastre, ci vreau să vă aduc într-un loc îngust, de unde puteți vedea corecția și nuiua Domnului, **că voi trebuie să veniți înăuntru, acum. Nu o respingeți! Voi, poate ați așteptat prea mult.**

Și voi care doriți să veniți de partea Domnului, cu o deplină predare în inima voastră, din auditoriu sau cei ce aud de pe benzi; nu ridicați mâna dacă nu o credeți. Acum dacă voi cu adevărat intenționați să veniți la Domnul, cu o viață mai consacrată, aș vrea ca voi să ridicați mâna voastră dreaptă, acum. Domnul să vă binecuvânteze. Voi v-ați consacrat din nou lui Hristos. Să mergeți să purtați disprețul. Spuneți: „Eu vreau să port astăzi disprețul.“ Și eu am ambele mâini ridicate. „Eu vreau să port disprețul lui Isus Hristos asupra mea.“ Eu port cu bucurie această etichetă de „fanatic sfânt“, sau oricum ar numi-o. Eu o port cu mândrie, pentru că este de dragul Domnului meu. Eu o port cu mândrie. Nu vreți să faceți la fel? Ridicați mâinile și spuneți: „Prin harul lui Dumnezeu, eu vreau.“

Ucenicii s-au întors, socotind ca o mare onoare, să poarte ocară Numelui Său. Vreți să purtați disprețul vreunui star al Hollywoodului, sau a vreunui membru de biserică? Sau vreți să purtați ocară Cuvântului lui Isus Hristos? „Dă-mi ocară Cuvântului Tău, Doamne! Eu știu că El a purtat disprețul Cuvântului lui Dumnezeu. Vreau să o port și eu Doamne!“

Și această cruce sfințită, vreau să o port,
Pînă cînd moartea mă eliberează,
Atunci mă voi duce acasă,
Ca să-mi pot purta coroana mea ...

Acolo va fi o coroană pentru noi, într-o zi. Acuma o face. Cînd viața pămîntească se va sfîrși, noi știm că totul va fi bine.

Aici nu este loc suficient, ca oamenii să se adune în jurul Altarului. Locul vostru, unde vă aflați acum, poate să fie Altarul vostru. Să ne rugăm.

Părinte ceresc, mi s-a părut că aproape toate mâinile celor tineri și bătrîni, au fost ridicate în acest loc. Și eu mă rog, ca oriunde se aude această bandă, oamenii să ridice mâinile și să îngenuncheze. Tată și mamă, sîrîngeți-vă mâinile și spuneți: „Dragă, noi am fost destul timp membrii unei biserici, hai să venim la Hristos.“ TE rugăm îngăduie

aceasta Doamne.

Binecuvîntează acești oameni. Mă rog ca Tu să le dai o viață consacrată, o Doamne. Mulți dintre ei sînt oameni buni Doamne. Ei sînt poporul Tău; ei doar acum au recunoscut Adevărul. Și eu mă rog ca Tu să le areți acum Adevărul Tău, „Cuvîntul Tău este Adevărul.“

Cum ai spus în Evanghelia lui Ioan cap. 17: „Sfîștește–i în Adevăr, Cuvîntul este Adevărul.“ Cuvîntul este încă adevărat, El este întodeauna Adevăr, pentru că este Dumnezeu. Și eu mă rog ca Tu să–i sfîștești prin Adevăr. Sfîștește–i, purifică–i de toate crezurile și denomițiuni, purifică–i de toate lucrurile lumești, spre o viață consacrată Cuvîntului. Îngăduie aceasta Doamne. Ei sînt ai Tăi acum, Tu ai promis c–o faci. Și eu ca slujitor al Tău, eu ofer rugăciunea pentru ei în Numele lui Isus Hristos.

În timp ce stăm cu capetele aplecate, pentru rugăciune, lăsați–ne să cîntăm acest cîntec:

„Moartea lui Isus prin jertfă,
Desfîntează toată durerea mea, (Gîndiți–vă la aceasta)
Vina mea, e roșie ca sîngele,
Dar va fi albă ca zăpada.”

Ieri am fost la un croitor, și el mi–a luat măsura pentru un costum, pe care l–a cumpărat un frate de aici din adunare. El îmi spunea: „Costumul tău arată așa de gros, eu îți voi cumpăra unul mai ușor.“

Cînd m–am dus după costum, croitorul îmi spusese: „Umărul drept este lăsat, de parcă a dus o greutate.“

Eu m–am gîndit. „Da, o sarcină de păcate, dar Isus le–a plătit pe toate!“ Gîndiți–vă la aceasta cînd vom cînta:

„Moartea lui Isus prin jertfă,
Desfîntează toată durerea mea,
Vina mea, e roșie ca sîngele,
Dar va fi albă ca zăpada.”

Doamne, ai milă de noi astăzi, lasă ca Cuvîntul să pătrundă adînc în inimile noastre, o Doamne. Acest Cuvînt este mai important decît mîncarea. „Cuvîntul Meu este o hrană.“ TU ai spus. Și aceasta este ceea ce hrănește sufletele noastre flămînde.

Doamne ia–ne și modelează–ne, ia–mă împreună cu ei, vreau să merg cu ei. Merg la Calvar acum, Doamne, prin credință împreună cu

această adunare. Iartă-mă Doamne. Am greșit de multe ori Doamne, aici recent, era să renunț să mai predic. Oamenii nu mă ascultau, făceau mereu aceleași lucruri, și eu m-am descurajat. Am făcut un complex, o Doamne. Cu două săptămîni în urmă, cînd Tu mi-ai dat acest semn acolo sus citind Biblia, și văzînd că i-ai spus lui Moise, exact așa cum a fost acel vis; că acolo era un munte care va fi un semn pentru el. Atunci am știut imediat că am lăsat o mulțime de oameni bolnavi în urma mea, și că slujba mea nu este numai o slujbă profetică, ci să și învăț acest Cuvînt, și să mă rog pentru cei bolnavi. Și Tu ai lăsat ca să cadă un om mort aici, și apoi L-ai înviat ca să confirmi că acesta este Adevărul. TU Îți confirmi întodeauna Cuvîntul Tău.

Acum Doamne confirmă Cuvîntul Tău, în timp ce stau înaintea Tronului Tău. Ia pe fiecare din acești oameni Doamne, ia lumea din noi. Ia-mă Doamne în timp ce sîntem în prezența Ta. Doar ia Cuvîntul, sfîrșimă inimile noastre. Dumnezeuule, chiar acum îndepărtează lumea, și grija lumii de la noi. Lasă-ne să fim creștini consacrați, o Doamne, să fim iubitori, buni, și calzi, purtînd roadele Duhului. Vrei Doamne? Noi sîntem înaintea Tronului Tău. Păcatul a lăsat o pată purpurie pe fiecare din noi, dar Sîngele Tău o poate îndepărta Doamne, și să o facă albă ca zăpada. Îngăduie aceasta în timp ce noi Te așteptăm pe Tine. Ia-ne, sîntem ai Tăi, consacră-ne viețile pentru Tine. În Numele lui Isus Hristos; îngăduie aceasta Doamne, pentru fiecare dintre noi.

Zdrobește inima mea Doamne. Eu văd toate greșelile mele, eu văd greșelile. Doamne, de acum voi încerca să trăiesc, cît voi putea de bine, pentru a Te ajuta. Vreau să-mi consacru din nou viața Tăie, aici în această dimineață. După aducerea acestei acuzații, împotriva prietenilor mei slujitori, și după ce a trebuit să spun aceste lucruri tari; dar Doamne am făcut-o prin inspirația Ta. Eu simt că Tu mi-ai spus să o fac. Acuma sînt date jos de pe umerii mei, Doamne. Mă bucur că am dat-o jos. Acuma ei pot face cu ea ce vor Tată. Mă rog ca ei să o accepte.

Mă rog ca Tu să mîntuiești pe fiecare Doamne. Fie că o să vină o trezire a mării Puteri, în mijlocul Bisericii, chiar înaintea plecării lor. Nu este greu să mă rog pentru asta, pentru că Tu ai promis-o.

Și noi privim după al treilea exod Doamne, care noi știm că va face lucruri mari în mijlocul nostru.

Sînt al Tău Doamne, mă pun pe Altar atît de consacrat, cît pot ști că

sînt. Ia lumea din mine, Doamne. Ia de la mine lucrurile pieritoare, și dăm lucruri nepieritoare. Cuvîntul lui Dumnezeu. Fie ca să trăiesc acest Cuvînt atît de aproape, pînă cînd Cuvîntul va fi în mine, și eu în Cuvînt. Îngăduie Doamne. Fie ca niciodată, să mă abat de la El. Fie ca să cuprind această Sabie a Împăratului, cît se poate de bine.

Binecuvîntează-ne împreună. Noi sîntem slujitorii Tăi, căci noi ne-am consacrat pe noi înșine, Ție în această dimineață, din nou în inimile noastre. Noi sîntem ai Tăi în Numele lui Isus Hristos, pentru slujbă.

„Moartea lui Isus prin jertfă,
Desfințează toată durerea mea,
(Domnul să te binecuvînteze, fr. Neville.)
Vina mea, e roșie ca sîngele,
Dar va fi albă ca zăpada.“